Nr. 129. **Piątek 6. Czerwca 1873.** **Rok 63.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct, zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w. a.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

J. Exc. p. minister spraw wewnętrznych mianował komisarzy powiatowych Romana **Zdankiewicza** i dra. Juliana **Burzyńskiego** starostami w Galicyi.

J. Exc. pan minister spraw wewnętrznych mianował komisarza powiatowego Michała **Köhlera**, starostą powiatowym na Bukowinie.

J. Exc. pan minister sprawiedliwości nadał kierownikowi c. k. generalnego konsulatu i wicekonsulowi w Bukareszcie Izydorowi **Zotta** opróżnioną w sądzie krajowym w Czerniowcach posadę radcy sądu krajowego.

Lwowski wyższy sąd krajowy mianował adjunkta sądu powiatowego w Serecie Erasta **Czechowskiego** adjunktem sądu krajowego w Czerniowcach.

Dnia 4. czerwca 1873 wyszły i rozesłane zostały w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyty XXXI i XXXII dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem wydaniu.

Zeszyt XXXI zawiera:

Nr. 90 Ustawę z 2. maja 1873 o zużyciu mięsa i skór ze zwierząt zdrowych zabitych w czasie zarazy na bydło;

Nr. 91 Rozporządzenie ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z 14. maja 1873 o wykonaniu powyżej wymienionej ustawy;

Zaszyt XXXII zawiera:

Nr. 92 Ustawę z 4. maja 1873 o organizacyi technicznej akademii w Bernie,

Obwieszczenie.

Z końcem maja 1873 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. nr. 84) art. 2:

A. Według rejestrów prowadzonych w uprz. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

		zł.	ct.
a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 zł., t. j. w walucie austryackiej .	13.282 50		
b) opiewających na wal. austr. .	33,341.300 —	zł.	ct.
Razem . .		33,354582	50

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa a mianowicie:

jednoreńskowych .	85,708.146		
pięcioreńskowych	126,608 660		
pięćdziesięcioreń.	166,327 950	zł.	ct.
razem . .		378,644.756	—
w ogóle . .		411,999.338	50

Wiedeń, 3. czerwca 1873.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długu państwa.

Maciej Kons. hr. **Wickenburg** m. p., prezes.

Dr. Henryk Perger — Pergenau, zastępca prezesa.

Dr. Ignacy **Kaiser**, członek komissyi.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 30. kwietnia 1873.

Stan czynny. złr.

Wybite złoto i sztaby .		143,184.476
Weksle na miasta zagraniczne		4,330.408
Ekontowane weksle i efekta w Wiedniu	117,393.787 zł.	
Ekontowane w filiach .	67,556 606	184,950.393
Pżyczki za poręką w Wiedniu	20,990.800	
W zakładach filialnych . .	22,093.200	43,084.000
Oligacye państwa, należące do banku		1,762.608
Pzywilej banku . . .		80,000.000
Pżyczka hipotekarna . .		62,769.104
Geldowe zakupione listy zastawne banku narodowego		4,158.483
Eekta funduszu rezerwowego po kursie z 28. czerwca 1872		4,378 251
Efekta funduszu pensyi .		2,29[illegible] 07
Gmachy w Wiedniu i Peszcie i inwentarze . . .		2,746.166
Razem . .		533,654.699

Stan bierny. złr.

Fundusz banku . . .	90,000.000
Fundusz rezerwowy . .	16,519.523
Obieg banknotów . .	34[illegible],682.770
Niepodniesione zwroty kapitałów	138.910
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku . .	728.348
Należytości z żirów . .	13,783.982
Niepodniesione dywidendy .	99.005
Listy zastawne w obiegu .	61,542.525
Niepodniesione procenta listów zastawnych	73.907
Fundusz pensyi . . .	2,290.840
Salda bieżących rachunków .	7,794.882
Razem . .	533,654.699

Ustawa

o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych, i obowiązku posyłania do nich dzieci.

(Dokończenie.)

Tytuł III.

O uczęszczaniu do szkoły.

Art. 40.

Obowiązek uczęszczania do szkoły poczyna się z ubiegłym szóstym, a ustaje z upłynionym dwunastym rokiem życia.

Wszystkie dzieci, będące w tym wieku, winne uczęszczać do szkoły publicznej.

Wolne są od tego dzieci, które

a) albo uczęszczają do szkół wyższych,

b) albo dla ułomności, czy to cielesnych, czy też umysłowych, nie mogą korzystać z nauki udzielanej w szkole publicznej,

c) albo pobierają stosowną naukę w domu lub w jakim zakładzie prywatnym.

Jeżeli w tym względzie zachodzą jakie wątpliwości, ma je sprawdzić Rada szkolna miejscowa i postąpić według przepisów art. 43. i 44. niniejszej ustawy.

Art. 41.

Obowiązek uczęszczania do szkoły ludowej ustaje z ukończonym 12 rokiem życia jedynie pod warunkiem, jeżeli uczeń udowodni dostateczną biegłość w przepisanych dla szkół ludowych gałęziach nauki. Wolno jednak każdemu także po upłynionym 12 roku życia uczęszczać do szkoły, chociaż do pełnił powyższego warunku.

Po ukończeniu szkoły ludowej winien każdy jeszcze przez dwa lata uczęszczać na naukę niedzielną.

Art. 42.

Przed rozpoczęciem roku szkolnego sporządza Rada szkolna miejscowa wykaz dzieci w wieku szkolnym będących, i to bez względu na ich przynależność do gminy lub na różnicę wyznania albo obrządku, i zestawi w nim osobno te, które według art. 40. są uwolnione od uczęszczania do szkoły. Do wykazu należy zaliczyć także te dzieci, które skończyły wprawdzie rok 12. lecz nie uzyskały potrzebnego z nabytych nauk szkoły ludowej świadectwa.

Najdalej w cztery tygodnie po rozpoczęciu roku szkolnego, nauczyciel przedłoży odpis tego wykazu Radzie szkolnej okręgowej i będzie czuwał nad ścisłem przestrzeganiem dotyczących uczęszczania do szkoły przepisów.

Art. 43.

Rodzice, ich zastępcy i opiekunowie, winni posyłać dzieci do publicznej szkoły ludowej; przeciw tym, którzyby nie dopełniali tego obowiązku należy użyć przymusu, a opornych karać grzywnami, lub w razie ich ubóstwa aresztem, a w szczególności:

a) kto ukrywa dziecko przed spisem lub poda okoliczności nieprawdziwe, aby je uwolnić od uczęszczania do szkoły, ulegnie grzywnom od 1 do 10 zł. w. a. albo karze aresztu od 1 do 3 dni;

b) kto w przeciągu 14 dni po rozpoczęciu roku szkolnego nie postara się o przyjęcie swego dziecka do szkoły, zwłaszcza gdy tegoż nie umieszczono w rubryce uwolnionych, tego doniesie nauczyciel do Rady szkolnej miejscowej, która go naprzód upomni, a jeżeli to nie odniesie skutku, skaże go po upływie trzech dni na zapłacenie grzywny 1 do 10 zł. w. a. lub na areszt od 1 do 3 dni; w razie zaś dalszego oporu na grzywny aż do 50 zł w. a. lub areszt do dni 14. W przypadkach w §. 176 i 177 ustawy cywilnej przewidzianych należy do właściwych sądów uczynić doniesienie;

c) kto w ciągu roku szkolnego bez słusznych powodów, nie posyła dziecka do szkoły, tego należy upomnieć; a za każdą usprawiedliwioną następną w uczęszczaniu jego dziecka do szkoły przerwę, karać grzywnami od 50 krajcarów do 5 zł. w. a., albo aresztem od 1 do 2 dni, którą to karę podwoić można, jeżeli przerwy powracają częściej w tem samem półroczu szkolnem

Stanowi się wyjątek na przypadek, jeżeli rodzice dziecka w ciągu roku szkolnego przesiedlą się do innej gminy. W tym razie, należy dzieci wciągnąć do spisu gminy, w której się osiedlili właśni ich rodzice, i uwiadomić o tem Radę szkolną gminy, w której mieszkali przedtem.

Art. 44.

Nauczyciel winien raz przynajmniej w miesiąc przedłożyć wykaz dzieci szkołę zaniedbujących Radzie szkolnej miejscowej, która przekonawszy się o winie rodziców lub opiekunów, karze ich w myśl artykułu 43. grzywnami lub aresztem.

Wykonanie kary na winnych należy do zwierzchności gminnej.

Co dwa miesiące przynajmniej, zdaje Rada szkolna miejscowa o tem sprawę Radzie szkolnej okręgowej z dołączeniam powyżej wspomnianego wykazu, a oraz wykazu kar wymierzonych i wykonanych.

Rada szkolna okręgowa bada te sprawozdania i w razie, gdyby władze gminne zaniedbywały swe obowiązki, zarządza stosowne przeciw nim kroki

Art. 45.

Rekurs wniesiony przeciw orzeczeniom w sprawie nierozpoczętego, zaniedbanego lub przedwcześnie przerwanego uczęszczania do szkoły zapadłym, nie ma odraczającego skutku jeżeli nie jest przeciw nałożeniu kar wymierzony.

Art. 46.

Z wnijściem niniejszej ustawy w wykonanie tracą moc obowiązującą wszystkie dawniejsze ustawy i przepisy, które z jej postanowieniami nie są zgodne, albo których miejsce ona ma zająć.

Art. 47.

Polecam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświecenia wykonanie niniejszej ustawy.

Wiedeń, 2. maja 1873.

Franciszek Józef m. p.

Stremayr m. p.

Ustawa

O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księztwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Tytuł I

O mianowaniu nauczycieli.

Art. 1.

Rada szkolna krajowa nadaje posady rzeczywistych nauczycieli w ogóle, jak i młodszych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych na podstawie prezenty Rad szkolnych miejscowych, gmin albo osób uprawnionych.

Prawo prezentowania nie może jednak uwłaczać zastrzeżeniom artykułu 8. przyznającego Radzie szkolnej krajowej prawo przenoszenia nauczycieli z jednej posady na drugą, jeżeli się to ze względu na dobro szkół okazuje potrzebnem.

Tymczasowe nadawanie posad nauczycielskich należy do Rad szkolnych okręgowych.

Art 2.

Gmina, obszar dworski, korporacya, instytucya lub inna osoba prywatna, jeżeli utrzymuje szkołę wyłącznie własnym nakładem, ma też wyłączne prawo prezentowania nauczycieli.

Nauczycieli utrzymywanych całkowicie z funduszu szkolnego krajowego mianuje bezpośrednio Rada szkolna krajowa. We wszystkich przeciwnych razach służy prawo prezentowania Radzie szkolnej miejscowej.

Jednakże korporacye, instytucye, obszary dworskie i osoby prywatne, przyczyniające się stałą prestacyą roczną do utrzymywania szkoły, mają wspólnie z Radą szkolną miejscową udział w prezentowaniu nauczycieli, chociażby do tej Rady nie należały i rozrządzają przy udzielaniu prezenty taką ilością głosów, jaka odpowiada stosunkowi wartości pieniężnej ich prestacyi do sumy wszelkich nakładów na szkołę.

Każdy zaś z uczestników, który zalega od dwóch lat z uiszczeniem należytości swojej, traci prawo powyższe, dopóki zaległej należytości nie uiści, albo też uwolnienia od niej w drodze właściwej sobie nie wyjedna.

Wszelkie inne prawa prezentowania, wynikające z jakichbądź tytułów, ustają z wejściem w wykonanie niniejszej ustawy, z wyjątkiem praw tych osób, które na mocy aktu fundacyjnego przyczyniły się do zakładowego majątku, albo też przyczyniają się przynajmniej w $1/_{10}$ części do ogólnych rocznych na szkołę wydatków.

Art. 3.

Skoro zawakuje posada nauczycielska w jakiej publicznej szkole ludowej, winna Rada szkolna miejscowa bezzwłocznie zawiadomić o tem Radę szkolną okręgową, która zajmie się ogłoszeniem konkursu.

Obwieszczenie konkursowe powinno być zamieszczone w dzienniku urzędowym, a nie mniej w jednem z czasopism szkolnych, jeżeli Rada szkolna okręgowa i to uzna za potrzebne.

W konkursie należy:

a) wyrazić miejsce i kategoryę posady, połączone z nią korzyści, nakoniec stopień uzdolnienia wymaganego, którego dowody wraz z podaniem mają być wniesione do Rady szkolnej okręgowej;

b) oznaczyć termin przynajmniej sześciotygodniowy, licząc od pierwszego umieszczenia konkursu w dzienniku urzędowym;

c) oznajmić, że kandydaci będący już w służbie, mają podania swoje wnosić za po-

średnictwem swych przełożonych i tych Rad szkolnych okręgowych, pod których są zwierzchnictwem.

Podań spóźnionych lub nieopatrzonych w potrzebne dowody nie będzie się uwzględniać.

Art. 4.

Rada szkolna okręgowa zbiera wszystkie podania. Jeżeli się znajdują takie pomiędzy niemi, które nie są zaopatrzone w potrzebne dowody lub też pochodzą od kandydatów, przeciw którym świadczą udowodnione postępki niemoralne lub zdrożności, narażające mianowanego nauczyciela na usunięcie z posady, to podania takie przedewszystkiem odrzuca. Resztę podań najdalej w trzy tygodnie po upływie konkursowego terminu udziela wykonawcom prawa prezenty (art. 2.) do wyboru, wymieniając tych kandydatów, których uznaje za najgodniejszych opróżnionej posady.

Jeżeliby się o jaką posadę zgłosiło dwóch nawet kandydatów uzdolnionych, należy się odnieść do Rady szkolnej krajowej z zapytaniem, czy można przystąpić do prezentowania nauczyciela, czy przeciwnie nowy ogłosić konkurs.

Art. 5.

Gmina, Rada szkolna miejscowa lub pojedyncze osoby prawo prezentowania mające, powinne najdalej w cztery tygodnie przesłać Radzie szkolnej okręgowej prezentę wraz z wszystkiemi podaniami sobie doręczonemi, poczem akta te niezwłocznie przedkładają się Radzie szkolnej krajowej.

Art. 6.

Rada szkolna krajowa wyda patent nominacyjny przedstawionemu kandydatowi, jeżeli nie ma przeciw niemu nic do zarzucenia i poleci równocześnie, aby nowomianowany nauczyciel wykonał przysięgę przed delegatem Rady szkolnej okręgowej według przepisanej roty, i aby mu wypłacano należytość. Przewodniczący zaś Rady szkolnej miejscowej lub jego zastępca wprowadzi go do szkoły.

Jeżeli zaś Rada szkolna krajowa uzna, że dokonany wybór nie jest odpowiedni, w takim razie zwróci akta Radzie szkolnej okręgowej z przytoczeniem powodów, dla których przedstawionemu patentu nominacyjnego odmawia, i wezwie Radę szkolną okręgową, by zażądała przedstawienia godniejszego kandydata z pośród ubiegających się. Gdy powtórnie czy to ten sam, czy też inny mniej uzdolniony na tę posadę zostanie przedstawiony, natenczas Rada szkolna krajowa zamianuje jednego z poleconych przez Radę szkolną okręgową.

Art. 7.

Jeżeli ci, którzy mają prawo prezentowania, nie oświadczą się w terminie przepisanym (art. 5.), może Rada szkolna krajowa na przedstawienie okręgowej zamianować i bez prezenty jednego z kandydatów.

Art. 8.

Każde mianowanie nauczyciela, jakiejkolwiek kategoryi, dokonane w sposób powyższy, jest stałem. Nie wyklucza to przecież możności przenoszenia nauczycieli ze względów służbowych na inne posady, byleby przytem (w razie, jeżeli to przeniesienie nie jest skutkiem ich winy art. 23) nie ponosili nauczyciele uszczerbku w pobieranej przez nich płacy.

Przy przenoszeniach z urzędu przestrzegać należy, równie jak przy mianowaniu, praw przedstawiania i prezentowania.

Art. 9.

Powyższe zasady mianowania nauczycieli tyczą się także nauczycielek.

Art. 10.

Nauczycieli przedmiotów nadobowiązkowych mianuje Rada szkolna okręgowa w opisany powyżej sposób, lecz bez poprzedniego ogłoszenia konkursu. Tak samo mianuje nauczycielki robót ręcznych tam, gdzie albo nie ma osobnej szkoły żeńskiej, albo ją powierzono osobom płci męzkiej.

Bez konkursu również przyznaje się nauczycielom i nauczycielkom co lat 5 dodatki do płacy i posuwa się ich na wyższe stopnie płacy w szkołach tej samej kategoryi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów, 6. czerwca.

Prawie wszystkie dzienniki wiedeńskie, któreśmy wczoraj po dwudniowej przerwie świątecznej otrzymali, zajmują się na czele przyjazdem cesarza Alexandra II. do Wiednia i jego powitaniem w Gaenserndorf i w Wiedniu. Wszystkie te artykuły podnoszą zgodnie i z zadowoleniem pokojową cechę tego wypadku nadając mu znaczenie pewnego zwrotu w dotychczasowej polityce austryacko-rossyjskiej. Drugim z rzędu wypadkiem, któremu bardzo dużo miejsca poświęcają wszystkie dzienniki, jest dalszy przebieg akcyi przedwyborczej w austryacko-niemieckich prowincyach. Przebieg ten zadowala zupełnie stronnictwo konstytucyjne

Zresztą zapanowała już na polu wewnętrznej polityki cisza z wszelkiemi znamionami martwej pory, z których najważniejsze t. j. przerwa w obradach ciał reprezentacyjnych trwa już od dłuższego czasu. O terminie zwołania Rady państwa i sejmów krajowych ucichły już nawet pogłoski, które do niedawna wszędzie powtarzano. Widać z tego, że termin ten nie jest wcale tak bliskim, jakby przypuszczać pozwalał tak gorączkowy w niektórych częściach monarchii tok akcyi przedwyborczej.

W wschodniej części monarchii austryackiej polityka wewnętrzna jest daleko więcej ożywioną. Trzy sprawy zajmują głównie uwagę sfer rządowych i parlamentarnych t. j. rozbierany w izbie budżet, ugoda kroacko-węgierska i sprowincyonalizowanie pogranicza wojskowego. Budżet został już w komisyi załatwiony, sprawa ugody miałą być w środę zakończoną a sprawa Pogranicza wojskowego postępuje bardzo pomyślnie. Deputowani bowiem ze stronnictwa Deaka postanowili przyjąć przedłożenia rządowe i inartykułować bezwarunkowo wydane w tej sprawie rozporządzenia cesarskie bez odjęcia żadnej z zawartych tamże koncesyi. *Presse* podnosi tę sprawę na wstępie ostatniego numeru i widzi w powyższem postanowieniu objaw zdrowego zmysłu i taktu politycznego. Mniejsze umiarkowanie w traktowaniu tej sprawy a mianowicie odjęcie nadanych rozporządzeniami cesarskiemi koncesyj utrudniłoby niezawodnie usunięcie anachronizmu, jakim jest dzisiejsza organizacya Pogranicza wojskowego. Ludność jego bowiem i tak już niedowierzająca Węgrom przyjęłaby zmianę z otwartą niechęcią.

W niemieckiej radzie związkowej wniósł książe Bismark projekt ustawy o ograniczeniu zakresu sądów wojennych w Alzacyi tylko do zbrodni politycznych. Jestto ważny krok zrobiony w sprawie usunięcia wyjątkowego położenia nowej prowincyi cesarstwa niemieckiego.

Dzienniki francuskie w tej chwili bardzo dobrze informowane, a mianowicie *Soleil* i *Mémorial diplomatique* odpierają ponownie i z wielką stanowczością ciągłe pogłoski o zmianie kierunku zagranicznej polityki francuzkiej. Autorowie takich pogłosek, tak piszą wspomniane powyżej dzienniki, nie chcą pamiętać, że rząd p. Thiersa upadł jedynie wobec wewnętrznej i czysto francuzkiej kwestyi, t. j. wobec kwestyi społecznej obrony. Pod względem polityki zagranicznej nie istniała najmniejsza różnica zdań pomiędzy rządem Thiersa a zgromadzeniem narodowem; dzisiejsze ministerstwo zatem niemoże przerzucić się w inny kierunek.

Rossyjskie dzienniki niepokoi sytuacya polityczna w kraju nad Amurem. *Mosk. Wied.* donoszą z tamtąd, że Chińczycy wcale nie zaniechali planu odzyskania tego kraju zabranego im przez Rossyę i mają czekać tylko na chwilę stosowną do wykonania swojego zamiaru. Korespondent uważa niebezpieczeństwo za tak wielkie, że radzi przystąpić jaknajprędzej do budowy twierdz, gdyż w dzisiejszym stanie rzeczy garnizony rosyjskie łatwo mogą być opadnięte przez armię Chińczyków, a Rossya narażoną byłaby na utratę bardzo urodzajnej prowincyi.

Austrya-Węgry. Komisya budżetowa uchwaliła już, że na obecnej sessyi mają być załatwione tylko wydatki budżetu na rok 1874. Pokrycie załatwione zostanie dopiero na sessyi jesiennej. *Pesti Naplo* bronił tego projektu, więc zadowolony jest zupełnie z powziętej uchwały. Wydatki — pisze ten dziennik — mogą być zawotowane bez względu na dochody, gdyż z preliminowanych kwot nie można dużo wykreślać. Pokrycia zaś nie możnaby w tej chwili bez trudności załatwić z uwagi na niepewny rezultat zbiorów i fatalne położenie giełdy. Obecnie należy dokładnie rozważyć pytanie, czy niedobór ma być pokryty w całości pożyczką albo częściowo podwyższeniem podatków.

— Niemiecka czytelnia akademicka w Pradze obchodziła w zielone święta 25letnią rocznicę swego założenia bardzo uroczyście. W obchodzie wzięły udział znakomitości polityczne a na bankiecie przemawiali dr. Herbst i dr. Schmeykal.

— Król belgijski Leopold II. opuścił dnia 3. bm. Wiedeń i wyjechał do Brukseli osobnym pociągiem dworskim zachodniej kolei. Najjaśniejszy Pan i arcyksiąże Józef odprowadzili dostojnego gościa na dworzec.

Francya. Komisya Zgromadzenia narodowego, wybrana dla zbadania przyborów wojennych, ułożyła już swe sprawozdanie, które rozdano członkom parlamentu. Sprawozdawcą komisyi jest deputowany Riart. Obliczył on w swem sprawozdaniu, iż koszta utrzymania 1.200.000 wojska, na stopie wojennej przez 45 dni, wynoszą miliard kilka dziesiąt tysięcy franków; a to: żywność 43.188.842 fr.; umundurowanie 385.845000 fr.; przybory obozowe 18.450.000 fr.; koszta szpitalne 14.289.063 fr.; pociągi wojskowe 11.014.925 fr.; remonty 147.162.400 fr.; przybory skórzane dla konnicy 12.748.736 fr.; koszta utrzymania koni 28.800.000 fr.; przybory dla artyleryi 367.462.902 frank.; koszta utrzymania i przyborów korpusu inżynieryi półtora miliona franków.

— Ks. Napoleon, przybywający obecnie w Medyolanie, zażądał od konsula francuzkiego paszportu; rząd upoważnił konsula do zadośćuczynienia żądaniu księcia; zapewniają jednak, iż księciu Napoleonowi szło więcej o uznanie prawa powrotu do kraju niż o powrót do Francyi.

— Ks. Joinville miał d. 2. b. m. mowę na wystawie rolniczej w Laugres, w której powiedział między innemi: Do niedawna był Thiers naszą główną podporą; jego zasługi pozostaną w pamięci wszystkich; obecnie zaś nakazuje nam niezbędna konieczność skupić się około osoby walecznego rannego z pod Sedanu. Odwaga i lojalność marszałka Mac-Mahona budzą u wszystkich równą ufność i nadzieję.

— *Köln. Ztg.* otrzymała pod dniem 2. b. m. od swego korespondenta następującą depeszę z Paryża: „Zapewniają, że cesarzowa Eugenia bawi już od dwóch dni w stolicy Francyi. — Rząd jest już w posiadaniu całego piątego miliarda na spłacenie kontrybucyi wojennej, gdyż bank francuzki zobowiązał się wypłacić na żądanie jeszcze brakujących dwieście milionów franków. Thiers rokował w tej mierze z bankiem francnzkim, lecz napotkał na wielkie trudności z powodu że większa część dyrektorów należała do nieprzyjaciół byłego prezydenta republiki. — Jak wiadomo, podał się pełnomocnik francuzki przy republice szwajcarskiej, Lanfrey do dymisyi. Dzienniki francuzkie i inne podały były wiadomość, iż rząd szwajcarski nie zaakredytuje następcy Lanfrey'a, jeżeliby tenże należał do stronnictwa klerykalnego. Tymczasem wiadomość ta była fałszywą a sam fakt nie odpowiadałby zwyczajom dyplomatycznym. Dymisya Lanfrey'a nie została jeszcze przyjętą, w skutek czego domaga się *Univers* od rządu, ażeby poseł francuzki w Bernie był człowiekiem energicznym i zdołał przymusić Szwaycaryą, by cofnęła dekret, zniewalający biskupa Mermilloda i innych do ustąpienia; jakoteż ażeby zniewolił Szwajcaryę do wypędzenia komunistów."

— Nowa ustawa wojskowa składać się będzie z dwóch części: 1) z ustawy rekrutacyjnej i służbowej, 2) z ustawy organizacyjnej. Pierwsza część ustawy, opierająca się na zasadzie powszechnego obowiązku służenia wojskowo i uchwalona już przez zgromadzenie narodowe, obowiązywała już przy tegorocznym poborze do wojska. Projekt ustawy organizacyjnej, mającej stanowić drugą część ustawy wojskowej, został już przez komissyę zgromadzenia narodowego wypracowany i wkrótce zostanie przedłożony izbie do konstytucyjnego załatwienia. Według doniesień dzienników francuzkich, miał obecny gabinet takie poczynić zmiany w projekcie, na które Thiers pod żadnym warunkiem nie byłby się zgodził.

Anglia. *Times* zajmuje się bliskiemi odwiedzinami szacha perskiego w Londynie, a przemawiając za wspaniałem przyjęciem, tego oryentalnego gościa, pisze między innemi co następuje: My jesteśmy bliskimi sąsiadami szacha w Indyach i chcielibyśmy utrzymać z nim jak najprzyjaźniejsze stosunki Gościnność jest na wschodzie cnotą i obowiązkiem, a my pokazalibyśmy się w bardzo złem świetle, gdybyśmy na tym punkcie chcieli oszczędzać. Zresztą wymagania szacha po wspaniałem przyjęciu w innych wielkich miastach europejskich, znacznie wzrość musiały. My w niejednem z Rossyanami wcale mierzyć się nie możemy. Jest coś majestatecznego w ostatnich szczątkach barbarzyńskiego przepychu, — na to się nie zdobędziemy. Ale Londyn może w tej zwłaszcza porze roku okazać szachowi widowisko, o jakie w Petersburgu daremnieby się kuszono.

Z artykułu całego widoczną jest dążność, pozyskania względów szacha, którego poparcie w ewentualnej wojnie o Indye miałoby wielką doniosłość.

Niemcy. „*Germania*" zamieszcza list papieża do biskupa Krementza, w którym mieszczą się wyrazy pochwały za wytrwałość w obronie praw kościoła w Prusiech, i do którego dołączony został pierścień biskupi, drogiemi kamieniami ozdobiony, bardzo znacznej wartości.

— Kanclerz przedłożył Radzie związkowej projekt ustawy dla Alzacyi i Lotaryngii o sądach wojennych. Kompetencya sądów wojennych ma się nadal rozciągać tylko do zbrodni politycznych, sąd wojenny dla Lotaryngii ma być zwinięty a jego atrybucye przechodzą na nowo ustanowić się mający sąd dla całej Alzacyi i Lotaryngii.

Szwajcarya. 47 członków wielkiej Rady kantonu Aargau zaprotestowało przeciw usunięciu biskupa Lachat i przeciw konsekwencyom tego kroku. Katoliccy członkowie wielkiej Rady berneńskiej zaprotestowali przeciw nowej ustawie kościelnej. Rada związkowa wystosowała na dniu 30. z. m. do szwajcarskiego posła w Paryżu Dra. Kerna notę, w której zawiera się podziękowanie księciu Broglie za oznajmienie o prezydenturze Mac-Mahona i gratulacye dla nowego prezydenta.

— Z Berna donoszą pod dniem 31. maja, że biskupi Szwajcarscy wydali wspólny list pasterski do duchowieństwa, w którym wzywają je, by wytrwało i nie poddawało się.

Włochy. Nowy niemiecki poseł przy dworze włoskim v. Keudell przybył już do Rzymu. Król udzielił dekoracye orderowe wszystkim członkom świty cesarzowej rossyjskiej.

Cesarz rossyjski udzielił ministrowi spraw zagranicznych Visconti-Venosta wielki krzyż orderu Aleksandra Newskiego z okazyi świetnego przyjęcia we Włoszech cesarzowej rossyjskiej.

— Deputacya miasta Turynu wręczyła ks. Aosta koronę obywatelską. Książę podziękował za ten nowy dowód przywiązania, przyczem nadmienił także o przyczynach swej abdykacyi z tronu hiszpańskiego.

Hiszpania. Według wiadomości telegraficznych z Madrytu miał mesaż rządu bardzo dobre wywołać wrażenie. Wojsko regularne wraz z batalionami ochotników przeciągało po przed pałac, w którym odbywało się posiedzenie kortezów, i wznosiło okrzyki na cześć republiki, rządu i kortezów.

Izba wybrała swym prezydentem deputowanego Orense, a wiceprezydentami deputowanych: Palanca, Cercera, Pedrogal i Orara Quindero. Całe prezydyum kortezów składa się ze zwolenników polityki obecnego gabinetu.

— O powstaniu Karlistów mamy dziś do zapisania dwie wiadomości. I tak donosi dziennik francuzki *Univers*, że jenerałowie Karlistów Dorregaray, Olio, Radica i Elio, świetne odnieśli zwycięztwo pod Arroniz w Nawarze, że republikanie doznali wielkich strat w rannych i zabitych, że głównodowodzący armii północnej i minister wojny Nouvillas został ranny a w końcu że powstańcy zdobyli dwa działa. Natomiast donoszą z Bilbao, że wojska regularne obsadziły wąwozy w górach i wyparli powstańców aż nad brzeg morza.

— Don Karlos postanowił puścić na wolność wszystkich wziętych w niewolę oficerów, jeśli się zobowiążą niewalczyć przeciw powstańcom.

Turcya. *La Turquie* oświadcza, że wszyscy teraźniejsi ministrowie i namiestnicy zjednali sobie zaufanie J. C. M Sułtana, że zatem nie nastąpią żadne zmiany, chybaby dostojnicy sami dali powód do tego. „Sułtan ma w ogóle powody uskarżać się na swoich urzędników — powiada korespondent *Augsb. Allg. Ztg.* — ja sam znałem trzech wielkich wezyrów, którzy ani czytać ani pisać nie umieli a mianowicie: Chosrew basza, który był w. wezyrem za poprzedniego Sułtana, Mehemed Ali-Basza, szwagier obecnego sułtana, i Giritlu Mustafa Basza, który przez swe nieudolne postępowanie na wyspie Krecie, powstanie tamtejsze przynajmniej o rok cały przedłużył. Dla Europejczyka niezrozumiałem jest pojęcie pierwszego ministra, który się podpisać nie umie, to jednak w obec warunku religii państwowej i monopolu urzędów rzecz taka nie zadziwia nikogo.“

KRONIKA.

* ***Sprzeniewierzenie.*** Służący Antoni W. wysłany wczoraj przez kupca Munisza Bodeka na pocztę z listem pieniężnym, w którym znajdowało się 150 złr. w banknotach, nie powrócił już więcej

* ***Kradzież.*** Na tandecie żydowskiej wyciągnął wczoraj po południu nieznajomy chłopak pewnej kobiecie, gdy chustkę starą targowała, z kieszeni torebkę z 37 złr. Poszkodowana spostrzegła swoją szkodę dopiero powróciwszy do domu.

* ***Zgubiono*** wczoraj po południu książeczkę gal. kasy oszczędności na 1800 zł. w. a.

* ***Dziesięć losów*** kredytowych i jeden los Rotschildowski zapomniał w marcu b. r. w restauracyi p. Kohna w na dworcu kolei w Przemyślu nieznajomy podróżny, który dotychczas po swoją zgubę się nie zgłosił.

Σ ***Prześliczna pogoda*** i skąpane jej blaskiem i ciepłem ogrody lwowskie, czarujące prawdziwie bujną zielenią drzew i trawników, zatarły odrazu nieprzyjemne wrażenie uporczywej słoty. Długie i ciepłe deszcze pełne majowej łagodności i ożywczej siły, wpłynęły tak użyźniająco na roślinność, że oddawna już nie przypominamy sobie o tej porze tak bogatej, przepysznej wegetacyi, jaka teraz rościela się wszędzie nieprzebranem morzem zieleni i kwiatów przed oczyma każdego przyjaciela przyrody. Ogrody i miejsca przechadzki lwowskie, których nam słusznie pozazdrościć by mogły inne miasta europejskie, przedstawiają widok zaprawdę rozkoszny, pełny wdzięków wiosennych. Krótka ta chwila uroku; niebawem rozpoczną się letnie upały, a już zaraz pierwsze dni pogody dały nam uczuć chwilami skwar słońca. Ogród jezuicki z rokiem każdym staje się piękniejszy, z każdą wiosną przybywają mu nowe powaby. Krzewy przepysznie się rozwinęły i w coraz gęstsze zwijają się sploty, grupy drzew z coraz większą malowniczością zaokrąglają się w całość, widoczki rysują się z każdym rokiem wdzięczniej, a niektóre partye ogrodu, które przed kilku laty jeszcze zanadto były nagie, wypełniły się i urozmaiciły. Dopiero teraz, gdy grupy krzewów się rozrosły bujnie, gdy młodsze drzewa szerokiemi konarami uplotły sobie potężniejsze, zielone sklepienia, okazuje się w całej pełni talent i smak artystyczny, który był przewodnikiem w przekształceniu tego ogrodu przed kilkunastu laty. Gdy wówczas mieszkańcy Lwowa widzieli upadające pod siekierą rozłożyste drzewa, gdy dawniejsze ulubione, cieniste szpalery, stare powierniki dumań i marzeń, poznikały, gdy staroświecki wirydarz przemienił się na sposób angielski, żałowano dawnego ogrodu i narzekano na jego przekształcenie. Dziś jednak, po latach kilkunastu, ogród przekształcony piękniejszy jest niż był kiedykolwiek dawniej w swojem zdziczeniu. Pragnąćby tylko należało, aby dokładano staranności około utrzymania ogrodu w wzorowym stanie. Dopominają się o to głównie trawniki, które po naszemu bywają traktowane. Pierwszym warunkiem piękności trawników jest zawsze gładkość i równość murawy, jej świeża, młoda, jednostajna zieleń. W tym celu potrzebują być częściej ścinane — lecz nie koszone Dziś już przedstawiają one widok pewnego zdziczenia, przypominając rozbujałe łąki wiejskie przed pierwszem sianożęciem. Może to dodaje im pewnego wdzięku sielskiego w całej jego pierwotności, nie tworzy jednak harmonji z wykwintnym stylem ogrodu i jego miejską cechą. Bardzo wiele zyskał ogród; a właściwie jedna z najgłówniejszych partyi jego na usunięciu owego niezgrabnego, prawdziwie wstrętnego ogrodzenia. Na tem smutnem dawniej miejscu wydeptanem zeszłego roku jak tok w stodole, roztacza się dziś śliczny kobierzec młodej zieleni Skoro i nadal ma być w szwajcarskim domku restauracya, wypadałoby, aby zakazano ogradzać ją znowu parkanem. Jeżeli na wypadek koncertu okaże się potrzeba zagrodzenia tej części, powinna być użyta w tym celu mechaniczna galeryjka, rodzaj siatki drewnianej t. z. *grillage mecanique.* Takie improwizowane ogrodzenie praktykowane jest po wszystkich większych miastach, nie szpeci ogrodu, i da się z wszelką łatwością ustawiać i usuwać według potrzeby.

— ***Do komisyi sędziów*** dla wystawy bydła w Wiedniu należą z Galicji: pp. Ostaszewski, baron J. Romaszkan i hr. K. Wodzicki.

— ***Pożar.*** Dnia 8. b. m. wybuchł pożar w Woli powiatowej w starostwie Sanockiem. Szkoda wynosi 1078 złr. w. a. Przyczyna jest podpalenie.

— ***Królowa Izabella*** hiszpańska bawi od pewnego czasu w Wiedniu i kilkakrotnie już zwiedziła wystawę wraz z synem, księciem Asturyi.

— ***Pożar budynku teatralnego na Malcie.*** W przeszłą niedzielę Walecie, stolicy wyspy Malty, groziło niebezpieczeństwo zupełnej zagłady. Na próbie odbywanej w wielkim teatrze miejskim, było pełno widzów. Około godziny 9tej powstał tak nagle pożar, że tłum miał zaledwie dość czasu do ucieczki, jeden z mężczyzn nawet obawiając się, że nie zdoła ujść dość rychło drzwiami, wyżucił żonę swoją dość wysokiem oknem jednego z bocznych ganków. Skutkiem gwałtowności pożaru wszelkie środki gaszenia pozostały bez skutku; po pół godzinie wszystko się już spaliło prócz zewnętrznych murów i kolumn. Gmach ten wystawiony przed kilku laty przez przeszłego gubernatora, Le Marchant'a a kosztujący 50,000 f szt., nie był zabezpieczony. Na nieszczęście za teatrem był skład prochu złożony z 1000 beczek (2 miliony funtów) i wiele tysięcy bomb, odstawionych tu w czasie przyłączenia wysp japońskich do Grecyi. Obawa przed eksplozyą była tak wielką, że wiele angielskich wojskowych rodzin zamieszkałych w pobliżu, uszło ze swych domów w nocnych ubiorach, bez czapek, pozostawiając cały swój dobytek Ulicy się wypróżniły — wszystko uciekło. Niezliczony tłum ludzi ochronił się na ląd stały lub na przeciwny koniec wyspy. Flota angielska nie była obecną, lecz była w porcie austryacka fregata, „Dandolo,“ pod zarządem kapitana Spindler'a, której głównie należy się zasługa powstrzymania ognia. Podziwiano powszechnie odwagę i poświęcenie załogi i oficerów przy gaszeniu, pracowali oni jak gdyby chodziło o ocalenie własnego okrętu. Rozpuszczona wieść, że garnizon angielski zajęty był wynoszeniem beczek prochu, co z powodu wielkiej blizkości magazynu i podziemnych składów połączonem było z wielkiem niebezpieczeństwem. Uczyniono to tylko dla uspokojenia ludu, gdyż z powodu snopów iskier, spadających z dachu w pobliżu gmachu, trzeba się było ograniczyć na pokryciu wszystkich drzwi i wchodów mokremi płatami. Paniczny strach tak dalece opanował ludność, że wiele osób za przewiezienie na przeciwny brzeg portu płaciło od talara do funta szt., podczas gdy taryfa wynosi tylko szylling. Na szczęście dzięki ciszy i dzielnej obronie pożar nie rozszerzył.

— ***Wystawa w Pradze*** Czeskie towarzystwo przemysłowe w Pradze urządza na rok 1874 wystawę przemysłową żelaza i machin, włącznie z narzędziami rolniczemi

— ***Synagoga ofiarą giełdowego przesilenia.*** Do ofiar giełdowego przesilenia zaliczyć także należy mającą się budować w Oedenburgu synagogę. Zarządca sum przeznaczonych na budowę (podobno 50.000 złr.) użył ich jak donosi „Hon,“ na spekulacyę giełdową, która skutkiem wiedeńskiego *krachu* zakończyły się nader smutnie.

— ***Szach perski*** jak zapewnia *Ger. Ztg.* wystąpi na dworze berlińskim w charakterze kawalera pełnego galanteryi. Już z Teheranu, stolicy perskiego państwa, wydał 50 brylantów niezwykłej wielkości jubilerom berlińskim z poleceniem, aby z nich zrobili broszę. Robota obecnie już skończona. Broszę tę, kosztującą 54.000 tal. podaruje szach następczyni tronu.

— ***W Londynie*** odegrają na cześć szacha perskiego operę galową. Patti i Nilson uczą się na gwałt po persku, aby uczestniczyć w przedstawieniu ody skomponowanej przez kapelmistrza opery, sig. Vianesi, na tle perskich melodyi.

— ***Porównawcza statystyka zwiedzania wystaw.*** W obec różnych zdań, jakie nieraz o tegorocznej wystawie wiedeńskiej słyszeć się dają, niebojętną dla publiczności rzeczą będzie zestawienie statystyczne liczby osób zwiedzających w pierwszym miesiącu wystawę wiedeńską z cyfrą gości na wystawach: Paryskiej i Londyńskiej. W pierwszych dziesięciu dniach wynosiła liczba widzów w Paryżu 102564, w Londynie 111.560, w Wiedniu 68.910; w pierwszych dwudziestu dniach w Paryżu 164.321, w Londynie 169.000, w Wiedniu 148.710; w pierwszym miesiącu w Paryżu 245.832, w Londynie 239.987, w Wiedniu (nie licząc gości z dnia 30. i 31. maja) 205.712. Przypuściwszy, że w dwóch ostatnich dniach miesiąca liczba zwiedzających będzie takaż sama, widzimy, że cyfra gości wiedeńskich dorównuje niemal liczbie paryzkich i londyńskich gości z r. 1867 i 1862. Jeźli się zważy, że główną przyczyną słabego napływu zwiedzających jest ciągła niepogoda, że dalej smutne wypadki na giełdzie nie pozostały tu bez zgubnego wpływu, przyznać należy, że dotąd jeszcze nic nie stracono i że wystawa wiedeńska może być jeszcze jedną z najświetniejszych.

— ***Teatralny figel.*** W jednym z teatrów berlińskich zdarzył się w przeszłą niedzielę wieczorem szczególny wypadek. Pewien rzemieślnik zaskarżył dawniejszego „współdyrektora“ owej świątyni Melpomeny o znaczną sumę i wystawiwszy kaucyę, wyjednał sobie spieszne obłożenie aresztem dochodów niedzielnego przedstawienia. Dzisiejszy dyrektor zaskoczony nagle tą niespodzianką, użył następnego podstępu dla ocalenia bodaj cząstki dochodów; polecił jak najspieszniej zamknąć kasę i wpuszczać do teatru każdego, ktoby za afisz bileterom pięć srebrników zapłacił, skutkiem czego wkrótce loże, parter i krzesła zapełniły się bardzo mięszaną publicznością. Urzędnicy wraz z wierzycielem nie mogąc zabronić dyrektorowi podobnego aktu dobroczynności, powrócili bez skutku do domu Nazajutrz gdy się wyjaśniła pomyłka, grano po cenach zwyczajnych.

— ***Indyjska sprawiedliwość.*** Wychodzący w Jawie „Jasper Republican“ opowiada następne zdarzenie: Od niejakiego czasu gromadka Indjan rozbiła obóz w lesie położonym na północo-zachód od Kolfaksu, gdzie mieszkali spokojnie, trudniąc się polowaniem i rybołowstwem. Otrzymawszy roczną płacę, postarali się o gorące napoje. Jeden z pomiędzy Indjan podochociwszy sobie, zabił własną żonę; towarzysze złożyli nad nim sąd i skazali go na bezsenną, głodową śmierć. Przymocowano go tedy do pnia w ten sposób, że jedyna ulga jakiej mógł doznać, polegała na możności przekładania głowy z jednej strony na drugą, dowolnego zwracania oczu i poruszania języka Wyrok spełniano pod ciągłą strażą tak długo, dopóki Indjanin nie umarł. Obżałowany znosił męczarnie z charakterystycznym spokojem; po odniesionych torturach wyzionął ducha wśród okropnych bolów, czyniąc zadość wymaganiom indyjskiej sprawiedliwości.

— ***Złodziej berliński na wystawie wiedeńskiej.*** W tych dniach przybył najniebezpieczniejszy kieszonkowy złodziej z Berlina do Wiednia, zamieszkał w „Hotel national“ pod imieniem kupca Eugenjusza Löwego i w tymże zaraz dniu zwiedził miejsce swoich operacyi — plac wystawy. Wiedeńskie biuro bezpieczeństwa otrzymawszy jednak wiadomość o przybyciu tego nieproszonego gościa, uwięziło go niezwłocznie. Löwe, który w czasie podróży do Wiednia, dopuścił się już kilku kradzieży, ma być naczelnikiem berlińskich kieszonkowych złodziei i znany jest jako niezrównany artysta w swym zawodzie, godny prototyp scenicznego Roberta i Bertranda. Umieszczono go tymcza sowo w taemnym zakładzie karnym.

— ***W Żurawicy*** (powiat Przemyski) otwartą została c· k poczta, która ekspedyowana będzie z pociągami osobowemi Nr. 3 i 4 i z pociągami mięszanemi Nr. 7 i 8. Pociągi pospieszne nie zatrzymują się przy Żurawicy.

— ***Wykaz osób zmarłych*** w czasie od 21. do 31. maja 1873 roku 1. Albin Galarewicz l. 3 dziecię prywatnego oficyalisty, na ospę. 3. Leopold Galarewicz l. 1 dziecię prywatnego oficyalisty, na ospę. 3. Beile Fluss l. 3 dziecię zarobnika, na ospę. 4. Konstanty Jaremko l. 2 dziecię zarobnika, na ospę. 5. Sosche Netzer l. 4 dziecię zarobnika, na ospę. 6. Ferdynand Mandziewicz l. 5 dziecię zarobnika, na ospę. 7. Katarzyna Jabłońska l. 30 żona fryzyera, na suchoty. 8. Anna Teodorowicz l. 48 szwaczka, na zapalenie płuc. 9 Fabjan Haraczyn l. 53 zarobnik, na gruźlicę płuc. 10. Stanisław Skibiński l. $1^1/_2$ dziecię zarobnicy, na ospę. 11. Zenon Czerny l. 7 sierota, na ospę. 12. Jan Rutkowski l. 23 rolnik, na ospę. 13 Michał Reiman l. 52 zarobnik, na suchoty płuc 14. Władysław Mokrzycki l. 2 syn właściciela domu, przypadkowe utopienie się. 15. Roza Rohatyn l. 4 córka lakiernika, na ospę. 16. Abraham Goldmann l. $1^1/_2$ syn zarobnika, na ospę. 17. Anna Hawruszko l. 48 żona właściciela domu, na ospę. 18. Hinda Sztanger l. 54 wdowa po szynkarzu, na obrzęk płuc. (C. d. n.)

— ***Wykaz osób aresztowanych w Krakowie.*** W miesiącu maju 1873 organa krakowskiej dyrekcyi policyi aresztowały 484 osób. Z tych oddano sądom cywilno-karnym 121 a mianowicie: za wypuszczanie podrobionych biletów bankowych 1, za gwałt publiczny 5, za kradzież 78, za sprzeniewierzenie 3, za oszustwo 12, za obrazę straży 8; za pobicie, skaleczenie i inne uszkodzenie ciała 7, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 5, za nierząd jako sposób zarobkowania (§. 509 ust. kar.) 1, za posiadanie zwierzęcia złośliwej natury (§. 391 ust. I.) 1. Oddano magistratowi w Krakowie za żebranie, brak zatrudnienia, brak miejsca pobytu, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu i z domu przytulku itd. 140. W szpitalu umieszczono nierządnic 4. Ukarano zaś policyjnie za włóczęgostwo, pijaństwo, ekscessa itd. 219. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 79 osób, a mianowicie: za powrót z wydalenia 4, za przewinienia w służbie 27, za przekroczenia przepisów dorożkarskich 12, za pozostawienie koni bez dozoru 10, za spieszną jazdę 3, za przekroczenie przepisów meldunkowych 12, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 8, za wysyłanie dziecka na żebranie (§. 520 ust. kar.) 1, za tamowanie przejścia na chodniku 1, za żebranie z udawaniem kalectwa (§ 519 ust. kar.) 1.

* ***Wykaz osób aresztowanych we Lwowie.*** C. k. dyrekcya policyi we Lwowie uwięziła w z. m. ogółem 1006 osób. Z pomiędzy nich odstawiono do tutejszego c. k. sądu krajowego obwinionych o zbrodnię 38, do c. k. sądu powiatowego za pomiejsze wykroczenia 72 osób, policya ukarała w własnym zakresie działania i w przekazanym jej sądowym zakresie razem 695 osób. Odszupasowano ze Lwowa 170, Magistratowi oddano celem zbadania przynależytości 7, a do odpowiedzialnego umieszczenia 10 osób, Do szpitalu odesłano 12 syfilitycznych i 2 innych chorych.

Notatki literacko-artystyczne.

(K) ***Teatr polski.*** *Dinorah*, sielankowa opera Meyerbeera, nie może się wprawdzie mierzyć z arcydziełami jego, jak Prorokiem, Hugenotami, Afrykanką, lecz odznacza się mimo to wielkiem bogactwem melodyi i wspaniałą instrumentacyą, w której Meyerbeer pośród nowoczesnych kompozytorów po Berliozie i R. Wagnerze niewątpliwie pierwsze zajmuje miejsce. Uwertura Dinory jest tak znakomitą, że jej nawet nasza orkiestra calkiem zepsuć nie mogła lubo wykonanie było nadzwyczaj niedbałe. W ogóle i śpiewy zbiorowe wypadły dość nieszczęśliwie, mianowicie chóry prócz pierwszego *la bemol majeur* (Santa Maria) który był nieźle odśpiewany w 1szym akcie przed odkryciem kurtyny i w ostatnim akcie, co jednak nie było jego zasługą, gdyż go podtrzymywano fisharmoniką. Początek zaś 2go aktu wykonano tak niesumiennie, że zakończony o pół tonu wyżej, niż rozpoczęty, z orkiestrą pozostawał w najwyższej niezgodzie. Niżej krytyki również stał duet panien Schirer i Kramer, oraz Ojcze nasz w akcie trzecim, gdzie czuć było fałszywą intonacyę i zupełny brak ensamblu. Usterki te zatarł po części wyborny śpiew pani Jakowickiej. W artystce tej zasługuje na podziw przedewszystkiem to, iż z taką łatwością odbiega różnorodność stylu tak dramatycznego jak koloraturowego, co jest rzadką i drogocenną zaletą. W olbrzymim repertoarze p. J. spotykamy n. p. w ciągu jednego tygodnia tak ogromny przedział, jaki oddziela *Dinorę* od *Hugenotów*. O ile w drugich podziwialiśmy ekspresyę i uczucie charakteru dramatycznego, o tyle w pierwszej, przepełnionej wielkiemi niemałemi trudnościami wykonania, zachwycaliśmy się fiorytur ami, kadencyami i w ogóle niezwykłą lekkością głosu. Wiadomo nam z dobrego źródła że pani J. jako *Dinorah* z wielkiem powodzeniem występowała przed dwoma laty w Medyolanie w teatrze *della Scalla*, gdzie wydawca opery, Ricordi, postawił warunek, aby roli tytułowej nie objął nikt inny jak ona. Obok pani Jakowickiej zaszczytna wzmianka należy się p. Olskiemu, który w krótkim czasie bardzo postąpił. P. O. śpiewa czysto, z wielkiem tempem; w wysokich nutach jako to *fadieuse, soldieuse* i *la naturelle* pozostał on sympatycznym, wolnym od krzykliwości, co mu na naszej scenie rzadko niekiedy przyszłość jako tenorowi *di grazia*. Śpiewem swoim w 2gim i 3cim akcie podtrzymywał p. O. w rytmie i tempie towarzyszów, śpiewających bez rytmu i bez tempa. Jutro, w sobotę, wystąpi ulubiona primadonna, pani Friderici-Jakowicka po raz ostatni przed wyjazdem na urlop w *Hugenotach*.

— ***Historya konfederacyi barskiej.*** Na posiedzeniu Towarzystwa historyczno-literackiego, odbytego w Paryżu w dniu 3. maja r. b., pan Ludwik Nabielak czytał wyjątki ze swej historyi konfederacyi barskiej. Historya konfederacyi barskiej p. Nabielaka od lat tylu zapowiedzianą jest w świecie naukowym a tak znakomitą z góry przypisują przyszłemu dziełu wartość, że publiczność polska z przyjemnością się dowie o zupełnem dokończeniu i blizkiem oddaniu do druku dzieła tego. Z objaśnień danych przez autora spodziewać się można wyczerpującego wielki ten wypadek dziejowy opisu. Biblioteka ks. Czartoryskiego w Paryżu (obecnie do Kórnika przewieziona,) a także bogata w źródła do historyi polskiej, a co ważniejsza archiwum ministerstwa spraw zagranicznych

Francyi stały otworem dla p. Nabielaka. Czerpać też z nich nie omieszkał szczegółów do opowiadania swego niezbędnych; dwie nadto podróże odbyte do Lwowa zapoznały go ze źródłami znajdującemi się w bibliotece Ossolińskich. Praca około zebrania obszernego materyału dziejowego i należytego obeznania się z takowym długie lata autorowi zabrała. Po głębokiem rozważeniu przedmiotu przyszedł do przekonania, że tak pochwały oddawane konfederacyi barskiej przez jej wielbicieli, jak najsroższe zarzuty przez przeciwników czynione zarówno noszą na sobie piętna prawdy. Konfederacya przykłady wielkiego bohaterstwa daje nam często obok niepojętych wad i zdrożności.

— **P. Lucyan Siemieński**, który od dłuższego czasu poświęca się studyowaniu poezyi mistycznej średnich wieków, publiczności naszej prawie zupełnie nieznanej, i prace swoje na tem polu ogłosił w *Przeglądzie polskim*, w piśmie *Na dziś* i w *Przewodniku naukowym i literackim* (dodatku do *Gazety Lwowskiej*) drukuje obecnie w *Przeglądzie Lwowskim* mistrzowski zaprawdę przekład *Filomeny* czyli *Pieśni o słowiczku*, poematu św. Bonawentury (1221, † 1274). Na próbkę, z jakim wdziękiem i z jaką przyjemną lekkością dokonanym jest ten przekład, wystarczy powtórzenie samej pierwszej strofy:

Filomeno! dni wiośnianych
Zwiastunie i wieszczu,
Z tobą wraca pora miła,
Bez chłodu i deszczu.
I pierś każdą wskroś przejmują
Twoje rzewne tony,
Leć tu do mnie mądry ptaszku,
Leć, leć upragniony!

(r) **Pan Benda** artysta teatru krakowskiego zjeżdża w przyszłym tygodniu na gościnne występy do Lwowa. Między innemi wystąpi: W Przyjacielu kobiet, Montjoye, Rękach czarodziejskich i Margrabiu de Villemer.

Rada miasta Lwowa.

Wzmocniwszy się wybranymi niedawno 22. nowymi członkami Rada miejska zgromadziła się wczoraj w niepospolitym komplecie. Po przyjęciu protokołu z poprzedniego posiedzenia i udzieleniu urlopu pp. Dr. Kolischerowi Józefowi, Dr. Madejskiemu Marcelemu i Riegerowi sprawdziła Rada wybory nowych członków bez żadnej dyskusyi. Następnie wiceprezydent p. Jasiński oznajmił Radzie, że we środę odbędzie się wybór nowego prezydenta miasta Lwowa, a ponieważ wybór prezydenta zostaje w pewnym związku z wyborem pierwszego wiceprezydenta, więc p. Jasiński dla zapewnienia Radzie swobody w wyborze zapowiada swoją rezygnacyę na najbliższem posiedzeniu.

Dr. Semilski referuje o rekursach wniesionych do Rady miejskiej w sprawach budowniczych pomniejszej wagi. Wszystkie wnioski referenta przyjęła Rada z wyjątkiem wniosku co do rekursu właścicielki budynku, w którym ma siedzibę towarzystwo gimnastyczne *Sokół*. Na propozycyę p. Błotnickiego popartą przez kilku mowców Rada odrzuciła wniosek referenta, ażeby właścicielce nakazano pokryć dach materjałem ogniotrwałym do 1. marca 1874, i uchwaliła delegować nową komisyę do zbadania tej sprawy.

Po przyjęciu do wiadomości zamknięcia rachunków z funduszu gminy i fundacyi pod jej zarządem zostających za r. 1871 referuje p. Dąbrowski o budowie nowej techniki.

Rada udzielając konsens na budowę uchwaliła po przemówieniu p. Zbrożka i budowniczego Hochbergera oznajmić Namiestnictwu, że miasto przyjmie na siebie oświetlenie ulicy lipowej i Karpińskiego tudzież budowę bruków i kanału na tych ulicach, jeżeli Namiestnictwo zgodzi się na zażądane przez komisyę ustąpienie z gruntu. Podobną umowę zawiera gmina z Bankiem krajowym, który zamierza na gruncie pod l. 607 2/4 otworzyć nową ulicę łączącą ulicę szpitalną z ulicą Berka. Gmina będzie oświetlać nową ulicę, zbuduje na niej kanał i bruk a bank zobowiązuje się odstąpić kawał gruntu, wykonać własnym kosztem budowy ziemne i budować na nowej ulicy domy w jednym ścisłym szeregu.

Dzierzawa restauracyi w ogrodzie miejskim wypłynęła znowu na porządek dzienny. Przy ponownej licytacyi odbytej po złamaniu kontraktu ze strony spółki teatralnej na jej koszt i stratę p Wojtawicki wniósł największą ofertę ofiarując za rok bieżący 500 złr. a za pięć lat następnych po 900 złr. a więc o 1100 złr. mniej niż przy pierwszej licytacyi. Pp. Dr. Julian Czerkawski i Julian Starkel widzieli w tej ofercie stratę dla gminy i chęć „złupienia“ spółki teatralnej odpowiedzialnej za stratę. Obaj mowcy proponują rozpisanie nowej licytacyi od r. 1874 i oddanie w tym roku przedsiębiorstwa komukolwiek z wolnej ręki. Dr. Filip Zucker żądał, ażeby p. Wojtawicki kontraktowo zobowiązany został do dostarczania dobrych potraw, napojów tudzież utrzymywania grzecznej usługi, co się też istotnie stało Po długiej dyskusyi utrzymał się wniosek referenta p. Dąbrowskiego i p. Wojtawicki dostał napowrót sześcioletnią dzierzawę restauracyi.

Dalsze sprawy załatwiono z pospiechem, bo wobec spóźnionej pory krzesła opróżniały się szybko. Odpisano jedną zalegającą należytość, przyznano wdowie po poborcy śp. Pawle Riedlu roczne wsparcie w kwocie 150 złr., przyjęto rezygnacyę p. Schapiry i uchwalono zakupienie gruntu pod budowę rzeźni. Dwie ostatnie sprawy porządku dziennego zostały odroczone, bo liczba obecnych członków Rady nie stanowiła już wymaganego kompletu.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Komunikacya z Rossyą.

(L) Rossya w dwóch ostatnich lat dziesiątkach nie szczędziła największych zabiegów celem uzupełnienia swej sieci kolei żelaznych na wzór reszty państw kontynentu. Postawiła ona sobie jako zadanie podnieść za pomocą kolei wewnątrz kraju kulturę i przemysł a następnie z pomyślniejszym skutkiem przez linie łączące zbliżyć targowicę rossyjską do kontynentu. Mała liczba koncessyonowanych dotychczas linii łączących Rossyą z zagranicą, wywierała jak najlepszy wpływ na te zagraniczne koleje, które już są zbudowane.

Prócz c. k. wyłącznie uprzywilejowanej północnej kolei Ferdynanda, jest c k. uprz gal. kolej Karola Ludwika jedyną z pomiędzy austryacko-węgierskich instytucyi komunikacyjnych, która stoi w bezpośrednim związku z kolejami rossyjskiemi. Międzynarodowe znaczenie c. k. gal. kolei Karola Ludwika na tem zależy, iż stanowi wschodnią część linij łączącej dwa wielkie konary kolei, z których jeden zwraca się ku południu Rossyi, łącząc kolej odeską z miastem Odessa, podczas gdy druga linia skierowana ku zachodnej Rossyi nabiera szczególnej doniosłości dzięki utworzeniu kijowsko-brzeskiej kolei

Niestety przy komunikacyi z kolejami rossyjskiemi stają naszemu światu przemysłowemu i handlowemu wielkie trudności na zawadzie a przedewszystkiem jest rzeczą pożałowania godną, że koleje rossyjskie nie przyjmują praktykowanego na całym kontynencie systemu awizacyjnego. Podczas gdy we wszystkich innych krajach Europy awizują kupca pismiennie o nadchodzących dlań towarach, koleje rossyjskie nie dają się skłonić do takiego postępowania. W Rossyi każdy kupiec tak samo jak każda osoba prywatna, oczekująca towarów, musi się udać na stacyę lub też wysłać zastępcę na dworzec, aby poszukać na wywieszonej tamże tablicy, czy imię jego jest pomieszczone w spisie tych, dla których nadeszły posyłki. Jeśli towarów jeszcze nie ma, oczekuje kupca przyjemność powtarzania tych wycieczek na dworzec tak długo, dopóki imię jego nie znajdzie się na liście. Dworce w Rossyi są po większej części od miast i wsi daleko odległe; tak więc kupiec prócz pieniędzy wysłanych na drogę, traci wiele drogiego czasu. Gdyby się ten przestarzały zwyczaj ograniczał na wewnętrzną komunikacyą Rossyi, nie dotykałby tak bardzo interesu narodów, stojących z Rossyą w stosunkach handlowych. Ale i na przestrzeni między koleją odeską, charkowsko-mikołajską, galicyjską Karola-Ludwika, wył. uprzyw. północną cesarza Ferdynanda, górnoszlązką i berlińsko-szczecińską, trzymały się koleje rossyjskie starego nałogu, nie myśląc wcale o zaprowadzeniu awizowania towarów.

Dziwna ta manipulacya ma jednak daleko sięgające następstwa. Pomimo że strony nie otrzymują wiadomości o nadejściu towarów, obliczają jednak wszystkie rossyjskie koleje w razie, jeżeli towary w przeciągu trzech dni nie zostają odebrane, procent składowy.

Inne złe, zostające z przytoczonem powyżej w bezpośrednim związku, zależy na tem, że na kolejach rossyjskich nie można liczyć na wczesne wydanie towarów, gdyż koleje te nie dozwalają ani w wewnętrznej komunikacyi ani też w stosunku z przytoczonemi austryackiemi i pruskiemi kolejami, na zapewnienie sobie punktualnego dostarczania towarów za pomocą dowolnego wynagrodzenia, jak się to dzieje w Austryi, Prusiech, Francyi, Anglii itd. Jeżeli światu handlowemu nie daje się sposobności dotrzymywania na czas zobowiązań lub też nie uchroni go się od zwłok przez zabezpieczające premie, wówczas traci on możność realnego prowadzenia interesów.

Dopóki komunikacya na kolejach rossyjskich pozostaje w normalnych rozmiarach, dopóty skutki dla handlu a mianowicie dla dostawy surowych produktów nie są tak szkodliwemi, jak gdy obok niezwykle pomyślnych okoliczności okaże się brak wozów. Kolej odesska o ile nam wiadomo, posiada tak znaczny zapas wozów, że niejedna kolej na kontynencie mogłaby się uważać za szczęśliwą, gdyby miała do dyspozycyi tak wielką ilość środków komunikacyjnych. Ale rozporządzenia mające na celu wysyłanie wagonów na punkta, gdzie nieuchronnie są potrzebne, równie jak wykonanie przyspieszonego wyładowania, świeżego naładowania i natychmiastowej wysyłki, nie są dość skuteczne, aby iść ręka w rękę z tak znacznym zapasem wozów i aby ztąd ciągnąć odpowiednie korzyści. Zważywszy, że surowe produkta rossyjskie wysyłane bywają do przemysłowych krajów zachodu, podczas gdy mniejszą ilość stanowiące machiny, sprzęty rolnicze, rękodzieła, towary lniane itd. z zachodu idą, spostrzeżemy wielkość szkody wynikającej ztąd dla krajowego handlu.

Nie możemy dalej pominąć pewnej okoliczności, równie dotkliwie szkodzącej kołom handlowym. Jestto niesłychanie powolne wybieranie cła. W razie gdy się komunikacya trochę ożywi, towary w Wołoczyskach zaledwie w 6, 7 lub 8 dni po przybyciu doczekują się oclenia. Nierównie dłużej trwa to w Odessie. Dla tego też większa część kupców wysyła towary swoje do oclenia do Wołoczysk, luboby pod każdym względem już dla samej wygody, woleli je dać oclić w Odessie. Na gruncie austryackim organa cłowe od chwili, gdy następowała zwłoka w komunikacyi, tak zostały wzmocnione, że towary mogły na czas wyruszać; należałoby zatem życzyć, aby w sąsiednim kraju równem staraniem otoczono instytucyę tak ściśle łączącą się ze społecznemi i państwowemi interesami.

Dla uchronienia osób stojących w stosunkach handlowych z Rossyą, od szkód i strat, wspomnieć nam trzeba w końcu o pewnem rozporządzeniu, wypełnianem na kolejach rossyjskich, mało dotąd znanem w pośród kupców, choć wymagającem najwyższej ostrożności. Mówimy o postępowaniu w razie przeszkód w odbiorze towarów, gdy adresaci nie odbierają na termin towarów, które dla nich nadchodzą z Austryi i Niemiec do Rossyi i nie wypłacają ciężącej na nich należytości. Towary takie sprzedają koleje rossyjskie po upływie trzech miesięcy nie dbając wcale o to, czy odsyłający zgadza się z tem czy nie. W Austryi, Węgrzech, jako też w Niemczech, jeśli adresata na stacyi znaleść nie można, lub jeśli tenże odmawia przyjęcia towarów, otrzymuje wysyłający pisemne doniesienie, że towary jego z tej lub owej przyczyny nie doszły na miejsce przeznaczenia. Na kolejach rossyjskich przeciwnie po upływie terminu następuje bez wszelkiego zawiadomienia sprzedaż towarów. W sprzedaży tej może adresat albo sam lub w zastępstwie brać udział, ponieważ zaś n. p. dla niektórych gatunków machin i narzędzi rolniczych nie łatwo znaleść można kupca, przeto może on w ten sposób przyjść do posiadania zamówionych przedmiotów nierównie taniej, jak gdyby je w zwykły sposób kupował. Radzimy zatem wszystkim kołom handlowym postarać się o wczesne upewnienie, czy wysłane przez nich towary dostały się do rąk właściwych, — w przeciwnym zaś razie polecić spedytorowi lub jakiemu pewnemu i znanemu domowi zachowania tychże aż do dalszej dyspozycyi.

(Bank Lwowski.)

Stan w obiegu będących asygnat kasowych Banku Lwowskiego wynosił z dniem 31. maja 1873 . . . 38.250

— ***Ruch i dochody kolei galicyjskich*** w kwietniu r. 1873 były następujące: Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna przewiozła na przestrzeni galicyjskiej, wynoszącej 19 20 mil, 14855 osób i 144918 cent. cł. towarów; przychód w miesiącu kwietniu wynosił 29187 złr.; ogólny przychód od 1. stycznia do ostatniepo kwietnia wynosił 102369 złr. Kolej naddniestrzańska przewiozła na przestrzeni 15 mil, 13676 osób, 66447 cent. cł. towarów; przychód w miesiącu kwietniu wynosił 26144 złr.; ogólny przychód od 1. stycznia do ostatniego kwietnia wynosił 86776 złr. — Galicyjska kolej Karola Ludwika przewiozła w przestrzeni 77 mil 83533 († 18300) osób, 1008200 cent. cł. towarów; przychód w miesiącu kwietniu wynosił 614800 († 48341) osób; ogólny przychód od 1. stycznia do ostatniego kwietnia wynosił 2548109 (– 124666) złr. — Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska kolej żelazna powiozła na przestrzeni 47 milowej 34605 († 4171) osób, 295584 († 32403 cent.) cł. towarów; przychód w miesiącu kwietniu wynosił 168117 (28534) złr. ogólny przychód od 1. stycznia do ostatniego kwietnia wynosił 703389 († 30889) złr. W porównaniu z przychodem ubiegłego miesiąca był przychód w kwietniu: Lwowsko-Czerniowieckiej kolei żelaznej mniejszy o 12.78%; kolej żelaznej Karola Ludwika mniejszy o 10·49%; Naddniestrzańskiej koleji żelaznej mniejszy o 5·18%.

— ***Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.*** Stan wkładek był na dniu 30. kwietnia 1873 . . . . . . 6,428,638 zł. 58 k.

Od 1. do 31. maja 1873:

	zł.	kr.
włożyło 2055 stron . . .	271.603	95
zwrócono 541 stronom	317.698	45

ubyło więc . . . . . 46,094 zł. 50 k.

Zatem na dniu 31. maja 1873 był ogół wkładek . 6,382,544 zł. 8 k.

— ***Ogłoszenie.*** Komitet Towarzystwa gospod. galic. starał się jak zwykle u Zarządów kolei żelaznych, o wyjednaniu ulg dla czlonków Towarzystwa udających się na wystawę Wiedeńską. Z wyjątkiem wszakże kolei Dniestrzańskiej, która przychyliła się do zniżenia członkom Towarzystwa ceny jazdy II. i III. klasą na połowę za okazaniem karty legitymacyjnej, wszystkie inne a mianowicie: kolej północna, Karola Ludwika i Czerniowiecka odmowną dały nam odpowiedź i członkowie naszego Towarzystwa mogą tylko korzystać z tych ulżeń, jakie przysługują jadącym na Wystawę w ogóle przy użyciu umyślnych na ten cel urządzonych pociągów t. j. na zniżenie 40% od cen II. i III. klasy. Tak w pierwszym jak w drugim wypadku kupuje się przy odjeździe bilet cały, który następnie służy już do bezpłatnego powrotu każdym dowolnym pociągiem, z wyjątkiem pociągów pospiesznych, i ma wartość na kolei Dniestrzańskiej dni 30, a na innych kolejach dni 14 od daty wystawienia. Co się niniejszem do wiadomości Szanownych Oddziałów jakoteż Członków podaje.

Z Komitetu c. k. Towarzystwa gospod. galic.

— Stan wkładek kasy oszczędności w Stanisławowie z dniem 30. kwietnia 1873 u 1256 stron wynosił . . . . . . złr. 340.474·70
w miesiącu maju 1873
włożyło 55 stron złr. 101.400·84
w miesiącu maju 1873
zaś wyjęło 46 stron złr. 16,734·58
przybyło zatem . . . . złr. 84,666·26
Stan wkładek z dniem 31. maja 1873 u 1265 stron wynosi . . . . złr. 425,140·96

OSTATNIA POCZTA.

J. C. Wysokość Arcyksiążę Ludwik Wiktor mianowany został właścicielem jednego z rossyjskich pułków piechoty.

Pan minister handlu zniżył cenę wstępu na wystawę oprócz niedziel i świąt także i w każdy poniedziałek i czwartek z 1 złr. na 50 ct.

Agence Havas donosi, że jen. Mac-Mahon otrzymał od króla włoskiego bardzo serdeczny list z powinszowaniem. Król włoski winszuje mu między innemi jako swemu towarzyszowi broni z r. 1859.

Ratazzi umarł wczoraj o godzinie 9½ w Frosinone.

Pierwsza rata na piąty milliard kontrybucyi francuzkiej, przywieziona dnia 4. b. m. do Strassburga, wynosi 112 milionów franków.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń 5. czerwca, wieczór. Bank narodowy uchwalił wydawać za srebro i złoto noty bankowe bez procentu. Cesarz rossyjski zwiedzał dziś w południe wystawę. *(B. K.)*

Paryż 5go czerwca. Przybył tu Książę Napoleon. *(B. K.)*

Rzym 5go czerwca. Prezydent ministrów zawiadomił dziś izbę o śmierci Ratazzego. *(B. K.)*

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

Kursa i inseraty
na osobnym półarkuszu.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Lwów dnia 5. Czerwca 1873.

Efekta	Złote austryackie płacą zł.	c.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Południowy kurs lwowski.				
Kolei galic. Karola Ludw. po 200 zł. m. k.	217	50	220	—
Kolei lwow.-czern. Jassy po 200 zł. w. a.	144	—	148	—
Banku hip. gal. po 200 z wpłatą	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Galic. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zastawne za 100 zł.				
Towarzystwa kredyt. galic. 5% w. a.	77	75	78	75
" " " 4% w. a.	70	75	71	75
Banku hipotecznego galic.	85	75	86	75
Galic. zakładu kredyt włościańskiego	94	75	96	—
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne galic.	75	—	76	—
" W. Ks. Krakowskiego	—	—	—	—
" Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	—	—	—	—
Pierwszeń. kol. gal. Karola Ludw. I. Emissyi	—	—	—	—
" " " " " II. "	—	—	—	—
" " Lwow.-Czerniow. I. "	—	—	—	-
" " " " II. "	—	—	—	—
Dukat holenderski	5	14	5	22
" cesarski	5	17	5	25
Napoleond'or	8	77	8	86
Pół imperyał rossyjski	8	90	9	15
Rubel rosyjski srebrny	1	68	1	78
" " papierowy	1	48	1	49
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	67	1	68½
Srebro	110	—	111	50

(Oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. Czerwca 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	(pien.	towar.)
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	72.25	72.50
" " od kwietnia do października po 5%	72.25	72 50
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	—.—	—.—
" " " " 1839 piąta część losów	268.—	270.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	95.50	96.50
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	99.75	100.25
" " " " 1860 go 100 zł. 5%	113.—	115.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	140.—	141.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	(pien.	towar.)
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	—.—	76.—
Galicyi	73.50	74.50
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	74.—	74.50
Węgier	77.25	78.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Bank anglo-austryacki na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	201.—	202.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	277.—	278.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	1055.—	1065.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hip. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Gal. bank dla handlu i przem. à 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	963.—	965.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	605.—	610.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	228.—	230.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2240.—	2260.—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. m. k.	213.50	215.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szterl.)	—.—	150.—
Kol. naddniestrzańska à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kolej żelazna Preszów-Tarnów (węg. część) à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kol. żel. węgier. gał. I. à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k.	327.—	328.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a.	183.—	184.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—
Tow. akc. dla wyd. potażu w Kałuszu à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Tow. gal. bud. i wyrobu cegieł à 200 z wpłatą 50%	—.—	—.—
Galic. tow. dla budowy i parcelowania 100 zł.	—.—	—.—
Galic. tow. rektifikacyi spirytusu à 500 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kred. ziem. przezn. do losow po 5% w srebrze	99.75	100.—
Gal. zakł. kred. ziem. w Krak. losów w 18. lat 6%	95 50	96.—
" " " " " " 36. " 6%	94.50	95.—
" " " " " " 36. " 5½	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w a. po 4%	—.	—.—
" " " po 5%	—.—	80.50
Gal. banku hip. po 6%	86.—	8[illegible].50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	94 50	95.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	87.75	88.25
Węgier. towarz. ziemskie po 5½%	—.—	84.—
" " " (rente) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	87.—	88.—
" " " 100 zł w. a.	86.—	—.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.—
(za 100 zł.)		
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	—.—
" " " " III. "	95.50	96.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—
Kol. Albrechta à 300 zł. 5% w. a. za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5% w. a.	—.—	65.—
Towarzystwo kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5% w srebrze	—.—	88.—
Kol. lwowsko-czerniowiecko-jaska VI. emisyi à 300 zł. 5% w srebrze	—.—	—.—
Węg. gal. kol. żelazna à 200 zł. 5% w srebrze w. a.	—.—	—.—
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	—.—	175.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.50	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24.—
Poż. Tryest po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
" " " 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.—	93.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	93.30	93.60
Hamburg za 100 M. B.	54.—	54.25
Londyn za 10 ft. szt.	110.—	110.25
Paryż za 100 fr.	43.—	43.10
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
" peł. wagi	5.19	5.21
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.80	8.81
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	109.50	110.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. Czerwa.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	68	—
" " w srebrze	72	40
Losy z 1860 roku	100	—
Akcye banku wiedeńskiego	959	—
" " kredytowego	272	50
Londyn 10 funtów szterlingów	110	25
Srebro	110	25
Napoleond'or	8	82
Dukat	—	—

*

Z drukarni E. Winiarza.

DZIENNIK URZĘDOWY do GAZETY LWOWSKIEJ z dnia 6. Czerwca Nr. 129.

(1524 2–3) **Edykt**

Nro. 774. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niniejszem Szyi Pulvera z życia i miejsca pobytu niewiadomego lub tego spadkobierców, że na rzecz pierwszego kwota 11 złr. a. w. w tutejszym depozycie złożoną zostaje.

Wzywa się zatem Szyi Pulvera lub jego spadkobierców, aby się w przeciągu roku od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu w gazecie rządowej w tutejszym c. k. sądzie tym pewniej zgłosili, ile że po upływie tego czasu pomieniona kwota na podstawie § 358. k. p do kasy rządowej oddaną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Bóbrka dnia 19. maja 1873.

(1548 2–3) **Edykt.**

Nro. 5719. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że p. Cezarowi Szaszkiewiczowi mieszkającemu w Tarnopolu zginął kwit zastawniczy daty Tarnopol dnia 3. grudnia 1872. nr. 1293, przez filię c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego w Tarnopolu wystawiony podpisany przez panów Becht i Landau na sześćdziesiąt sztuk półimperyałów w złocie ocenionych na 525 złr. w. a, na które dano pożyczkę w kwocie 480 złr. z terminem zwrotu 3. marca 1873. i prolongacyą do 3 maja 1873. przez pana Tapkowskiego podpisaną.

Wzywa się zatem posiadacza tego kwitu aby w przeciągu jednego roku ten kwit w sądzie złożył, ileże po upływie roku takowy jako niebyły i nieważny uznany zostanie.

Tarnopol dnia 19. maja 1873.

(1531 2–3) **Edict.**

Z. 11488. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigin Ediktes bekannt gemacht, es habe wider die Hrn. Ferdinand Reicher als Aussteller und Tomas Fried als Akzeptanten und Josef Grauer als Giranten am 8 Mai 1873 z. Z. 11488 pcto Wechselforderung per 350 fl. ö. W. s. N. G. Hr. Jakob Gross durch Adv Dr. Ehrler in Biała. Wechselklage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unterm Heutigen die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Mitbelangten Hr. Josef Grauer derzeit unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf des Klägers Hr. Jakob Gross Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Styczeń mit Substitution des Adv. Dr. Korczyński als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 13. Mai 1873.

(1533 2–3) **Edikt.**

Nro. 11778. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider die Herren Sebastian Ostrowski als Akceptanten und Josef Grauer als Aussteller pcto. Wechselforderung per 325 fl. ö. W. s. NG. am 11. Mai 1873. zur Z. 11778 der Hr. Josef Knaus in Biala durch Dr. Eisenberg in Biala Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unterm Heutigen die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Mitbelangten Hrn. Josef Grauer, Geschäftsmann in Biala, derzeit unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf des Klägers Hrn. Josef Knaus Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Styczeń mit Substitution des Adv. Dr. Korczyński als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau am 13. Mai 1873.

(1541 2–3) **Edikt.**

Nr. 2756. Von Seiten des k. k Bezirksgerichtes Grodek wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der vom Kellman Scharf gegen Peter Bäcker ersiegten Wechselsumme pr. 17 fl. ö. W. sammt 6 pr. Zinsen vom 27. Oktober 1864 den Gerichtskosten von 2 fl. 34 kr. ö. W. den bereits zuerkannten Executionskosten 1 fl. 34 kr., 1 fl. 34 kr. und 1 fl. 34 kr. ö. W. und den Executionskosten pr. 2 fl. 32 kr. ö. W, die executive Feilbiethung der pfandweise beschriebenen, sub Nr. 24 in Brundorf gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, dem Schuldner Peter Bäcker eigenthümlich gehörigen Grundwirthschaft in drei Terminen und zwar am 19. Juni, am 17. Juli und am 21. August 1873, jedesmal um 10 Uhr Vormitt. im hiesigen Gerichte abgehalten, wobei besagte Realität, bei den ersten zwei Terminen nur über dem Schätzungspreise oder um denselben, beim dritten aber auch unter demselben versteigert werden wird.

Das Vadium beträgt 123 fl. ö. W.

Die Lizitationsbedingniße können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Grodek am 3. Mai 1873.

(1542 2–3) **Edikt.**

Nr. 1408. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zmigrod wird bekannt gemacht, es haben Hr. Heinrich Bar. Wilczek wider Hrn. Heinrich Adolf Wolf wegen Auflöschungserklärung des Pachtvertrages vom 6. April 1868 bezüglich der Güter Samoklęski und Löschung desselben unterm 14 Mai 1873 Zl. 1408 eine Klage angebracht, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 8. Juli 1873 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Hr. Heinrich Adolf Wolf unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung den Zmigroder Stadtarzten Hrn. Witold Kluczycki als Kurator bestellt, mit welchen die angebrachte Rechtssache nach Vorschrift über das summarische Verfahren verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesen dem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die, zur Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel zu ergreifen, widrigens er die, aus deren Versäumung entstehenden Folgen sich selbst beizumessen haben wird.

Von der k. k. Bezirksgericht.

Zmigrod am 18. Mai 1873.

(1559 2–3) **Edykt.**

Nr. 20759. C. k. sąd krajowy lwowski ustanawia w celu doręczenia uchwały tu sądowej tabularnej z dnia 21. marca 1868 l. 14166 względem dozwolonej extabulacyi prawa Maryanny Dobrzańskiej do pobierania aż do śmierci legatu w rocznej kwocie 20 duk. ze stanu biernego połowy dóbr Szczepanowa, Maryannie Dobrzańskiej z miejsca pobytu niewiadomej ustanawia dla niej kuratora w osobie p. adw. Dr. Nurkowskiego z zastępcą p. adw. Dr. Janowicza i temu doręcza się powyższą uchwałę.

O czem p. Maryannę Dobrzańską się zawiadamia.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 26. kwietnia 1873.

(1560 2–3) **Edykt.**

Nr. 1684. civ. C. k. sąd powiatowy w Oświęcimie donosi do powszechnej wiadomości iż w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Schmelz przeciwko małżonkom Jędrzejowi i Katarzynie Zytom z Monowic pto. 2735 zł. w. a. zpn. w skutek rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 18. kwietnia 1873 do l. 4429 celem przedsięwzięcia pozwolonej egzekucyjnej licytacyi gospodarstwa gruntowego pod Nr. 60 w Monowicach położonego, termina na dzień 27 czerwca 25. lipca i 22. sierpnia 1873 zawsze przed południem o godzinie 10. w gminie Monowice z tem nadmienieniem przeznaczone zostają, że egzekwowana realność przy pierwszych trzech terminach licytacyjnych niżej wartości szacunkowej w kwocie 1820 zł. w. a. sprzedaną nie zostanie a dopiero przy czwartym terminie pod oznaczyć się mającemi warunkami ułatwiającemi przedsiewziąść się mającej licytacyi, także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie

Protokół oszacowania jak i też warunki licytacyjne mogą być w tutejszosądowej kancelaryi przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim dnia 7. maja 1873.

(1562 2–3) **Edykt**

Nro. 435/2533. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie wzywa nieobecnych a) Jana Jakubowicza; b) Hnata i c) Tymka Sałamaków, by się zgłosili do spadku ad a) po śp. Marcinie Jakubowiczu w Iwoniczu 30 marca 1871., ad b) i c) po śp. Pańku Sałamace w Kamionce 29. października 1872 zmarłym do roku, inaczej postępowanie spadkowe ze współspadkobiercami i ustanowionym kuratorem dla a) w osobie Józefa Szajny, dla b) i c) Ilka Sałamaki przeprowadzone zostanie.

Rymanów 31. marca 1873.

(1567 2–3) **Edykt.**

Nro. 11597. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem pana Szymona Dalleta, że uchwałą z dnia 27. lutego 1873., l. 4553., w sprawie E. F. Cypresa przeciw niemu o usprawiedliwienie prenotacyi do l. 1442/72. zapadłą, wezwano go do złożenia oświadczenia swego na prośbę powoda o dozwolenie drugiej 9miesięcznej zwłoki do usprawiedliwienia prenotacyi. Gdy miejsce pobytu pozwanego Szymona Dalleta nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż, tutejszego adw. Dr. Wilkosza z substytucyą adw. Dr. Stycznia kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby z wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków dnia 13. maja 1873.

(1575 2–3) **Edykt.**

Nr. 6247. cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem Annę Smirzyc że pod dniem 13. maja 1873 do l. 6247 przeciw niej Mechel Grosstern wniósł prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 30 zł. w. a. i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu jej dla niej na jej koszta i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie p. adwokata Dra. Schmidta z zastępstwem p. adw. Dra. Mantla którym też wydany nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto wspomnianą Annę Smirzyc by ustanowionego kuratora należycie poinformowała lub innego zastępcę mianowała, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sama sobie przypisze.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol dnia 14. maja 1873.

(1592 2–3) **Obwieszczenie.**

Nr. 14109. W celu zabezpieczenia robót przy budowlach konserwacyjnych w latach 1873, 1874, i 1875 na gościńcach rządowych w sekcyi drogowej Bohorodczańskiej, w Nadworniańskim okręgu budowniczym, mianowicie od $^1/_4$5. mili do końca $^1/_4$7. mili gościńca Rożniatów-Rosulna, i od $^1/_4$74 mili do końca $^3/_4$76. mili gościńca Biała-Stryj-Sniatyn, odbędzie się w dniu 26. czerwca b. r. o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie w Nadwórnie licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Kwota fiskalna robót wykonać się mających w r. 1873. wynosi 5114 zł. 33 ct. w. a.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące przejrzane być mogą w wymienionem starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone w wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale i literami, przed oznaczonym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub też opóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 28. maja 1873.

(1593 2–3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 4547. R. s. k. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela rysunków odręcznych w wyższej szkole realnej w Jarosławiu.

Do posady tej przywiązaną jest roczna płaca 800 zł. względnie w myśl ustawy z 15. kwietnia b. r. 1000 złr. a. w. z prawem pobierania dodatków kwinkwenalnych.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę mają się wykazać kwalifikacyą nauczycielską uzyskaną podług przepisów examinacyjnych dla nauczycieli rysunków odręcznych w szkołach średnich z dnia 20. października 1870, i wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta do Rady szkolnej krajowej wprost lub jeżeli są w służbie publicznej, na ręce przełożonej władzy najpóźniej do końca czerwca b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 28. maja 1873.

(1594 2–3) **Concurs.**

Z. 1079. Bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg wird ein unentgeltlicher Amtspraktikant aufgenommen.

Die Bewerber, welche das 17 Lebensjahr bereits zurückgelegt haben müssen, haben ihre dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der an einem Untergymnasium oder einer öffentlichen Unterrealschule mit entsprechendem Erfolge absolvirten Studien bis zum 16. Juni l. J. bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg einzubringen.

Zugleich wird die vollkommene Kenntniß der polnischen Sprache in Wort und Schrift gefordert.

K. k. Lottoamt.

Lemberg, den 1. Juni 1873.

(1596 2–3) **Edykt.**

L. 1416. C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Scheindli Rottenberg z Wiśnicza przeciw Janowi Czohowi z Rajbrota pto 26 zł. ow. z p. n. dozwoloną została uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z 29. kwietnia 1873 do l. 9173 publiczna egzekucyjna sprzedaż domu mieszkalnego pod nr. 97 w Rajbrocie położonego egzekuta własnością będącego, ciała tabularnego nie stanowiącego celem wydobycia wywalczonej należytości w kwocie 26 fr. ow. wraz z przynależytościami i celem sprzedaży tego domu wyznaczono w tutejszym sądzie 3 termina na

2go lipca 1873
6go sierpnia 1873 i
3go września 1873 każdą razą

o godzinie 10tej z rana, z tem, że na pierwszych dwóch terminach pomieniony dom tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie i poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedany zostanie. Rzeczony dom według protokołu z 29. października 1871 egzekucyjnie zajęty, a według protokołu z dnia 3. grudnia 1872 egzekucyjnie na 250 fr. ow. oszacowany składa się z izby mieszkalnej, z izdebki z pszepierzanką z komórki i sieni i jest słomą pokryty. Wadjum wynosi 25 fr. ow. Reszta warunków licytacyjnych, jako też akt zajęcia opisania i oszacowania tego domu w tutejszosądowej registraturze okazane być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz dnia 24. maja 1873.

(1600 2–3) **Edykt.**

Nro. 2496. W imieniu c. k. sądu krajow. wyższego w Krakowie c. k. sąd powiatowy w Podgórzu do publicznej podaje wiadomości, że Antoni Kruczkowski wniósł pod dniem 19. grudnia 1872. r. l. 4451 prośbę o utworzenie nowego i osobnego ciała tabularnego dla realności pod nr 224. w Podgórzu położonej, składającej się według poświadczenia magistratu w Podgórzu z dnia 13. grudnia 1872. r. l. 2312. z gruntu, nowo wymurowanego domu parterowego, mieszczącego w sobie 8 stancyj, piwnicę i strych, na części parceli gruntowej nr. 95 st./134 n. od gminy miasta Podgórza kupionej, na mocy kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 23. lipca 1872. r. i na podstawie tegoż kontraktu zezwolenia na sprzedaż wydziału rady powiatowej w Wieliczce z dnia 6. grudnia 1872. roku, l. 11225. o zaintabulowanie w stanie czynnym najprzód gminę Podgórza, a następnie Antoniego Kruczkowskiego za właściciela tejże realności, że taż część powyż podanej parceli ma w rozległości 3505/8 □ i graniczy od wschodu z pozostałą częścią parceli nr. 95 st./134 n. od południa z realnością nr. 77, od zachodu z realnościami nr. 78 i 182, zaś od północy z gruntem miejskim nr. 117/kat. oznaczonym, i że się wzywa wszystkich, którzyby na podstawie prawa uzyskanego przed dniem utworzenia nowego ciała tabularnego domagali się jakiej zmiany stanu czynnego, co do prawa własności lub co do prawa posiadania owej realności, lub którzyby na takową uzyskali prawa zastawu lub służebnictwa, lub też inne prawa do intabulacyi zdolne, aby te swoje pretensye, oraz ze żądanym prawem pierwszeństwa przy dołączeniu dotyczących dokumentów zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Podgórzu, gdyż inaczej także w tym razie, jeżeliby prawa ich z jakiejbądz teraz w używaniu niebędącej księgi lub sądowej rezolucyi widoczne były, lub jakieś podanie tego prawa tyczące się do sądu wniesionem było w myśl §. 6 ust. z dnia 25. lipca 1871. r., nr. 96. prawa do urzeczywistnienia owych pretensyi przeciw trzecim osobom, które nabyły w dobrej wierze prawa tabularne na mocy niezakwestyowanego wpisania na tym nowym korpusie tabularnym utraciliby.

C. k. sąd powiatowy.

Podgórze dnia 27. maja 1873.

(1553 2–3) **Obwieszczenie.**

Nro. 843. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu, podaje do wiadomości powszechnej, że celem ściągnionia należytości dla powszechnego szpitalu w Wiedniu w kwocie 567 złr. 81 ct i dla domu dobroczynności w Baden w kwocie 16 złr. 1½ ct. w. a. odbędzie się na żądanie c. k. prokuratoryi w budynku sądowym w Zbarażu dnia 3. lipca 1873. o godzinie 10. przed południem czwarta publiczna przymusowa sprzedaż $^1/_{12}$ części realności Nr. 20–12 w Zbarażu do Feigi Günsberg należącej pod ułatwiającemi przez c. k. prokuratoryę skarbu podanemi warunkami.

Cena wywoławcza szacunkowa wynosi 832 złr. 50 ct. wedle sądowego ocenienia, od której to kwoty wadyum 83 złr. w. a. do rąk komisyi przed rozpoczęciem licytacyi złożyć się ma bądź gotówką, bądź w papierach publicznych.

Zbaraż dnia 22 maja 1873.

(1550 2–3) **Edykt.**

Nro. 1621. Ze strony c. k. powiatowego w Mikulińcach ogłasza się, że c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uchwałą z dnia 23. kwietnia 1873. do l 4733 Stefana Baranowskiego, włościanina z Magdalówki uznał za marnotrawcę, i że mu wskutek tego nadano kuratora w osobie Andrucha Zabłockiego, gospodarza z Magdalówki.

Mikulińce dnia 25. maja 1873.

(1570 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 7499. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że p. Walerya Radecka wniesła dnia 9. kwietnia 1873 l. 7499. prośbę, aby z realności pod l. 19 na Strusinie wydzielono część graniczącą od wschodu z drogą Nowy Swiat zwaną, od południa z realnością Józefa Majewskiego , od zachodu z realnością Alexandry Chrząstowskiej, a od północy z drogą z miasta do Klikowy wiodącą, po za którą dom Michała Żelazowskiego się znajduje, składającą się z ogrodu wynoszącego 290□0 i stojącego na nim domu i aby z tej wydzielić się mającej części utworzono osobny korpus tabularny pod l. 213 na Strusinie w Tarnowie; w skutek czego wzywa się wszystkich, dla których prawa rzeczone na realności pod l. 19 na Strusinie są zapisane aby w 60. dniach swoje zarzuty przeciw zamierzonemu wydzieleniu wnieśli inaczej w myśl §. 3 ust z 6. lutego 1869 l. 18 Dz. P. P. zajdzie domniemanie, że na wydzielenie się zgadzają i praw swych do wydzielić się mającej części z tą chwilą się zrzekają w której odpisanie jej od całości nastąpi. Ponieważ sądowi nie jest wiadomo. czy Wiktorya Czerny, Jakób Kraus, Maryanna z Krausów Maś, Michał i Rozalia Banek, Józef Dutkiewicz, Franciszek i Aniela Serafińscy, Stanisław Herzberg i Karol Werner żyją i gdzie się znajdują przeto ustanowił dla nich kuratora w osobie p. Dra. Stojałowskiego adwokata w Tarnowie, któremu uchwałę dla nich przeznaczoną doręcza, ich zaś niniejszem obwieszczeniem wzywa, aby praw swoich przestrzeazli, inaczej postępowanie z ustanowionym kuratorem według przepisów ustawy z 6. lutego 1869 r. l. 18 Dz P. P. przeprowadzonem będzie.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów dnia 15. maja 1873.

(1565 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 8716. Przy lwowskim szpitalu powszechnym jest opróżnioną posada prymaryusza na I. odziale chorób syfilitycznych i skórnych, z płacą o rocznych 1,200 złr. wraz z prawem żądania trzykrotnie po każdem pięcioleciu zadowalniającej służby na tej posadzie odbytej, podwyższenia płacy o 100 złr. w. a.

Posada ta, na którą niniejszy rozpisuje się konkurs, jest stałą i daje prawo do emerytury.

W podaniach o tę posadę, które najpóźniej po koniec czerwca 1873 wniesione być mają w prost do Dyrekcyi lwowskiego szpitala powszechnego, lub za pośrednictwem właściwej władzy, jeżeli kandydat w służbie publicznej zostaje, kandydaci zamieścić winni krótki opis życia. wykazać uzdolnienie i dotychczasową działalność w zawodzie lekarskim, a w szczególności przyłączyć dokumenta wykazujące:

a) miejsce urodzenia, wiek i stan,

b) uzyskany stopień doktora medecyny na jednym z uniwersytetów Monarchii austryacko-węgierskiej, dokładną znajomość języków krajowych i zasługi położone w służbie szpitalnej, oraz

c) nadmienić, czyli z którem urzędnikami krajowemi są spokrewnieni lub spowinowaceni i w jakim stopniu.

Z Rady Wydziału krajowego.
Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielk. Ks. Krakowskiego.
We Lwowie dnia 23. maja 1873.

(1581 2 3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2944. W Iwoniczu., Krynicy, Lubieniu, Szczawnicy i Truskawcu, otworzono z dniem 1. czerwca r. b. stacyę telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną na czas trwania sezonu kąpielowego.

C. k. Dyrekcya telegrafów
Lwów dnia 1. czerwca 1873.

(1538 3—3) **Obwieszczenie**

Nro. 1887. C. k sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że uchwałą c. k. sądu obwodowege w Tarnopolu z dnia 28. kwietnia 1873. l. 5381 Michał Rekuneka, włościanin z Lesiecznik, marnotrawcą uznany został i z tego powodu dla niego równocześnie kuratorem Jakowa Kierunczyka z Lesiecznik ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy.
Zaleszczyki, dnia 17. maja 1873.

(1590 2 3) **Obwieszczenie.**

L. 4902 C. k. Sąd powiatowy niniejszem wiadomo czyni, że tutejszosądową uchwałą z dnia 28. maja 1872 l 1523 dozwolona, a na prośbę Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego w $^6/_8$ 1872 do l. 2939 tutejszosądową uchwałą z dnia $^6/_{10}$ 1872 l. 2939 tymczasowo wstrzymana publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Lityni pod l 65 położonej, Seniowi Matolskiemu własnej ze wszystkiemi do tej realności należącemi gruntami i innemi przynależytościami na zaspokojenie kapitału 383 zł. 68 ct. w. a. z odsetkami 12% od $^3/_6$ 1870 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 10 zł. 52 ct. a. w. i w kwocie 5 zł. 46 ct. już prawomocnie przysądzonych na ponowną prośbę tejże dyrekcyi, odbędzie się w tutejszosądowem zabudowaniu w trzech terminach a to: 25. Czerwca, 9. Lipca i 6, Sierpnia 1873 każdą razą o 10 godzinie przedpołudniem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę ośmset (800) zł. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10% sumy wywołania tj. kwotę 80 zł. a. w. w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami nie zapadłemi a to według kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej ogłoszonego.

3 Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej jak za 600 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

4 Nabywca obowiązany będzie, połowę ceny kupna wliczając w nią zakład 80 zł. w. a złożyć natychmiast po ukończonej licytacyi do rąk komissyi licytacyjnej, drugą zaś połowę po prawomocności aktu licytacyjnego.

Dalsze warunki licytacyjne jakoteż akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tutejszo sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.
Medenice dnia 3. lutego 1873.

(1578 2 3) **E d y k t.**

Nr. 97. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Olesku czyni się niniejszem wiadomo iż celem ściągnięcia 150 a względnie 14,388 zł. a. w. z odsetkami po 12% od 14. lutego 1871 aż do rzeczewistej zapłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 4 zł. a. w. już poprzednio przyrządzonych i dalszych kosztów na kwotę 4 zł. 41 ct. a. w. obniżonych odbędzie się publiczna egzekucyjna przedaż realności w Żulicach pod l. kons. 81 położonej Antsche Mortka Rosen własnej, ze wszystkiemi do tej realności należącemi w protokole zastawnego opisu z dnia 16. września 1869 opisanemi gruntami i innemi przynależytościami na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to dnia 19. czerwca 1873 dnia 3. lipca 1873 i dnia 17. lipca 1873 zawsze o 10. godzinie zrana w Żulicach.

Za cenę wywołania ustanawia się kwota 300 zł. a. w. przy ocenieniu tej realności przyjętej, i każdy chęć kupienia mający winien jest 10% t. j 30 zł. a. w jako wadium do rąk komissyi licytacyjnej przed rozpoczęciem licytacyi złożyć.

Wspomniana realność może być na dwóch pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną, na trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Reszta warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przeglądnąć.

O czem się chęć kupienia mających uwiadamia.

Olesko dnia 15. marca 1873.

(1501 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr 2591. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Wolfa Glas w sumie 50 złr. z pn. odbędzie się w dniach 7., 14. lipca i 11. sierpnia 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem publiczna sprzedaż realności Iwana Szwec własnej pod l. c. 40 a sub rep. 162 w Czernilawie położonej, składającej się z chaty mieszkalnej, stodoły, ogrodu i pola ornego w objętości 5 morgów na 178 złr. oszacowanej.

Sprzedaż ta odbędzie się w budynku c. k. sądu powiatowego w Jaworowie. Cenę wywołania stanowi suma 178 złr., wadyum zaś 17 złr. 80 ct w. a.

Dalsze warunki licytacyjne jak również akt opisania i oszacowania w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego
Jaworów, dnia 7. maja 1873.

(1535 3—3) **Edykt.**

Nro 7086. W skutek odezwy c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 3. grudnia 1872. l. 21,897 na zaspokojenie przyznanej Herschowi Rozes sumy wekslowej 175 złr. w. a. z procentami po 6% tudzież kosztami sądowemi 6 złr. 20 kr. w. a nakazem płatniczym prawomocnym ddto 1. sierpnia 1871. l. 12.627, tudzież na zaspokojenie kosztów egzekucyjnych 3 złr. 50 kr., 8 złr. 86 kr., 2 złr 77 kr., 11 złr. 35 i 4 złr. 56 kr. w. a. przyznanych, przeznacza się do egzekucyjnej sprzedaży przez publiczną licytacyę domu i gruntu pod l. 9. w Czyżynach położonego 7 morgów wynoszącego termin na 26. czerwca, 28. lipca i 28. sierpnia 1873 r. o 10. godzinie rano w tutejszym sądzie, pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania ustanawia się według aktu oszacowania na sumę 1375 złr. w. a

2. Wadyum wynosi suma 137 złr. w. a., które w gotówce przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej, lub w galicyjskich indemnizacyjnych listach zastwnych, lub w akcyach kolei galicyjskich, tórych wartość według kursu umieszczonego gazecie „Czas“ z dnia licytacyę poprzedzającego jednakże nie wyżej nominalnej wartości obliczone będzie — złożone być należy.

Resztę warunków licytacyjnyc mogą być w registraturze lub przy termini przejrzane.

O czem chęć kupienia mająccn zawiadamia się.

C. k. sąd delegowany miejsk.
Kraków dnia 10. maja 1873.

(1551 2—3) **Edykt.**

Nro. 1622. Ze strony c. k. powitowego w Mikulińcach ogłasza się, że c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uchwałą z dnia 23. kwietnia 1873. do l. 4734, Mikołaja Szumlańskiego, włościanina z Magdalówki uznał za marnotrawcę, i że mu wskutek tego nadano kuratora w osobie Józefa Safiana, gospodarza z Magdalówki.

Mikulińce dnia 25. maja 1873.

(1520 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 9751. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia, że na prośbę Jana Schnitzla i wspólników w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 26. września 1872 l. 17697 celem zniesienia wspólnej własności realności pod l. 16 w Tarnowie w mieście położonej, egzekucyjna sprzedaż rzeczonej realności pod l 16 w Tarnowie w trzech terminach mianowicie: 24. czerwca, 21. lipca i 19. sierpnia 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą będzie pod następującemi warunkami:

1) Realność pod l. 16 w mieście Tarnowie położona, składająca się z frontowej jednopiątrowej kamienicy i trzech domów murowanych w oficynach, oraz przyległego placu budowlanego, sprzedaną będzie ryczałtem, a to na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej ceny szacunkowej wynoszącej kwotę 9515 złr. w. a., zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę.

2) Za cenę wywołania stanowi się rzeczony szacunek w kwocie 9515 złr. w. a.

3) Każdy chęć kupna mający obowiązany jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi licytacyjnej wadyum 10% ceny szacunkowej to jest okrągłą kwotę 952 złr. w. a. w gotówce w obligacyach państwowych indemnizacyjnych galicyjskich, lub w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie.

4) Współwłaściciele realności pod l. 16 których części nie są tabularnemi długami obciężone i którzy prawa własności po dzień 30. kwietnia 1873 przez wpisanie w księgi gruntowe nabyli i od poprzedniego złożenia wadyum są uwolnieni, gdyby jednak ktory kolwiek z nich jako najwięcej ofiarujący rzeczoną realność nabył, obowiązany będzie w dniach 8 od dnia odbytej licytacyi złożyć w gotówce wadyum w kwocie 952 złr. w. a. do depozytu sądowego.

5) Kupiciel obowiązany jest egzekucyę prowadzącym w 14. dniach po prawomocy uchwały akt licytacyi zatwierdzającej na nich przypadającą część ceny kupna do ich rąk za tychże kwitem zapłacić, i w tymże samym czasie resztującą cenę kupna, w którą w gotówce złożone wadyum wliczyć należy, do depozytu sądowego złożyć, lub wykazać się, że się z współwłaścicielami inaczej ułożył, poczem nowonabywcy dekret własności wydany i tenże na własny koszt i fizyczne posiadanie rzeczonej realności wprowadzony i za właściciela intabulowany będzie.

6) Ciężary gruntowe a to, prawo wspólnej własności do muru domowego, podwórzowego i ogniowego realności l. 16. w stanie czynnym tej realności Dom. 1. pag. 87 n. 6 i 8 haer. na rzecz sąsiedniego domu, a raczej na rzecz funduszu religijnego, tudzież służebności na rzecz tegoż funduszu religijnego w stanie biernym realności pod l 16 Dom. 1. pag. 85 n. 3 i 4 on. intabulowane, pozostawia się nie naruszone, a rzeczony fundusz wszystkie prawa tak jak przed, tak i po sprzedaży wykonywać ma.

Resztę warunków licytacyi tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności można w registraturze sądowej, a w dzień licytacyi przy komisyi licytacyjnej przejrzeć lub odpisać.

O tem zawiadamia się wszystkich współwłaścicieli realności pod l. 16 w Tarnowie do rąk własnych, a na wypadek, gdyby uchwała licytacyę rozpisująca jednemu lub drugiemu z współwłaścicieli wcale, lub dosyć wcześnie doręczoną byó nie mogła, do rąk kuratora w osobie adw. Dr. Tokarza z substytucyą adw. Dr. Kwiatkowskiego ustanowionego, wreszcie wszystkich możliwych wierzycieli, którzy by do ksiąg gruntowych po dniu 30. kwietnia 1873 weszli, do rąk ustanowionego kuratora adw. Dr. Forysta z substytucyą adw. Dr. Ringelheima.

Z rady c. k. sądu obwodowego
Tarnów, dnia 16. maja 1873.

(1508 3—3) **Edykt.**

L. 12824. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Alfreda Bogusza, że przeciw niemu Józef Miniewski pod dniem 22. maja 1873 l. 12824 o zapłacenie sumy wekslowej 10 000 franków wniósł pozew, w załatwieniu którego p. Alfredowi Boguszowi uchwałą z dnia 23. maja 1873 l. 12824 polecono, by na zasadzie wekslu z dnia 1. czerwca 1868 przez niego akceptowanego, 1. czerwca 1870 płatnego sumę 10.000 franków z procentem po 6% od dnia 2. czerwca 1870 i koszta 8 zł. 21 ct. w 3 dniach pod rygorem egzekucyi wekslowej uiścił, lub w tym czasie swe zarzuty wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Alfreda Bogusza na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dr. Wilkosza z zastępcą w osobie adw. Dr. Kaufmana kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby z wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków 23. maja 1873.

(1516 3—3) **E d y k t.**

Nr. 20739. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Ascher Bendel przeciw Janowi i Teresie małż. Rybotyckim dnia 4. kwietnia 1873 do l. 20739 pozew o wymazanie zaintabulowanej na rzecz pozwanych Jana i Teresy małż. Rybotyckich sumy 1000 złp. z pn. ze stanu biernego realności pod l. 175 $^3/_4$ we Lwowie wniósł, w skutek którego termin na dzień 4 sierpnia 1873 o godzinie 10. przed południem do rozprawy wyznaczony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu Jana i Teresy małż. Rybotyckich, jest niewiadomem zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania ich, na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Jekelesa, z zastępstwem przez adw. Dr. Witza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustaw obowiązujących przeprowadzoną będzie.

Wzywa się więc niniejszym edyktem pozwanych, ażeby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, 26.. kwietnia 1873

(1504 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2413. C. k. sąd powiatowy w Gródku niniejszem wiadomo czyni, że na dniu 3. grudnia 1849, 6. grudnia 1850 i 1. listopada 1856 zmarli w Gródku Józef Tomkiewicz, Franciszek Tomkiewicz i Ludwik Tomkiewicz bez rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Edwarda Tomkiewicza do spadku tego konkurującego nie jest wiadome, zatem wzywa go się, aby w przeciągu jednego roku od ogłoszenia niniejszego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku tego wniósł, gdyż w przeciwnym razie z zgłaszającymi się spadkobiercami i postanowionym dla niego kuratorem Bernardem Tomkiewiczem przeprowadzony zostanie.

Gródek, dnia 20. kwietnia 1873.

(1540 2—3) **Edykt.**

Nro. 7144. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy jako wekslowy uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Leibę dw. im. Barona, że przeciw niemu na mocy wekslu z daty Stanisławów dnia 17. stycznia 1873. na 200 złr. w. a. opiewającego uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 7144 nakaz zapłaty tej sumy z 6% od dnia 18. kwietnia 1873. i kosztami sądowemi 6 złr. 57 ct. w. a. na rzecz Herscha Weingartena wydanym i ustanowionemu w osobie adw. Dr. Wurzla z zastępstwem adw. Dr. Bardacha kuratorowi doręczonym został.

Z. c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 26. maja 1873.

(1515 3—3) **Edikt.**

Z. 30773. Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg, wird wegen Besorgniß der Verjährung des eingeklagten Wechsels vor der Zustellung desselben dem Belangten Hersch Bertisch bekant gegeben, daß Samuel Altstadt wieder in die Zahlungsauflage der Wechselsumme pr. 166 fl. ö. W am 21. Maj 1873 z. Z 30773 hiergerichts erwirkt hat, und daß für denselben ein Curator in der Person des Hr. Landesadv. Dr. Nurkowski mit Substituirung des Hr. Landesadvokt Dr. Popiel ernannt und zugleich demselben die betreffende Zahlungsauflage zugestellt wurde.

Lemberg am 21. Mai 1873.

(1545 3—3) **Obwieszczenie**

w celu bezpłatnego umieszczenia synów cywilnych urzędników państwowych w c. k. kolegium wojskowem w St. Pölten i w technicznej akademii wojskowej we Wiedniu.

Nro. 24207. Na mocy najwyższego upoważnienia Jego c. k. Apostolskiej Mości z d 28. kwietnia 1872. będą i na przyszły rok szkolny synowie cywilnych urzędników państwa przypuszczeni do wyjątkowego przyjęcia na opróżnione miejsca bezpłatne w wojskowem kolegium w St. Pölten i w technicznej akademii wojskowej o ile to się stać może bez ujmy prawa pierwszeństwa dla synów oficerów i urzędników wojskowych, i o ile aspiranci wymogom przyjęcia odpowiedzą.

Aspiranci do wojsk. kolegium mają wykazać się zalecającem świadectwem ukończonej 4tej klasy niższego lub realnego gimnazyum, nadto winni władać doskonale językiem niemieckim i wymaga się od takowych wieku nie przenoszącego z rozpoczęciem przyszłego roku szkolnego lat $17^6/_{12}$. Każdy aspirant jest obowiązany przed stanowczem przyjęciem go do wojsk. kolegium poddać się wstępnemu egzaminowi ze wszystkich przedmiotów niższego gimnazyum, z wyjątkiem greckiego języka. Z wojskowego kolegium przechodzą uczniowie po 2letnim z zadowalniającym postępem odbytym kursie do wojsk. akademii w Neustadt, z której po 4letnim kursie będą jako oficerowie przydzieleni do c. k. armii, jeżeli przepisanym wymogom zadość uczynią. Techniczna wojskowa akademia obejmuje dwa oddziały: oddział artyleryi i inżynieryi, każdy na 4 lat rozłożony. Aspiranci na którykolwiek z tych oddziałów winni się wykazać zalecającemi świadectwami ukończonej (6cio lub 7mio klasowej) szkoły realnej, władać doskonale językiem niemieckim, tudzież wykazać wiek nie przenoszący z rozpoczęciem przyszłego roku szkolnego lat 19. Tacy aspiranci muszą także złożyć egzamin wstępny z następujących przedmiotów:

a) Z języka niemieckiego: Biegłość w tym języku wymaga się do wymiany myśli, by wykłady w akademii pojmował z zupełnem zrozumieniem, nadto pewnej biegłości stylu tak opisowego, jak przedstawiającego.

b) Z języka francuskiego: nieco wiadomości.

c) Z matematyki: Wymaga się wiadomości z arytmetyki i algebry, włącznie do rozwiązania równań 2 stopnia z jedną lub dwoma nieoznaczonemi; arytmetycznych (wyższego rzędu) i geometrycznych progresyi, nauki kombinacyi, planimetryi, stereometryi, trygonometryi w płaszczyznie i sferycznej.

d) Z wykreślnej geometryi: O liniach prostych i płaszczyznach włącznie płaskich, przecięć pryzm i pyramid oraz przenikania tych brył.

c) Z fizyki: Ogólne i szczególne własności ciał, mechanika, nauka o falowaniu, akustyka, optyka, o cieple, magnetyzm i elektryczność z elementarno matematycznymi dowodami podług jednej z książek fizyki, używanych w wyższem gimnazyum lub wyższej realnej szkole

f) Z chemii: Prawidła chemicznego połączenia, o atomach, o molekułach, działalność i stosunek atomów, zarysy chemicznej teoryi o konstytucyi ciał, znaczenie chemicznych symbolów i formuł, przedstawienie własności i użycia ważnych dla życia praktycznego elementów i połączenie organicznej i nieorganicznej chemii.

g) Z geografii: Gruntowna wiadomość fizykalnej i politycznej geografii Europy, poglądowe przedstawienie Ozo- i Hydrografii, oraz i politycznego podziału innych części świata.

h) Z historyi: wiek starożytny, średniowieczny i nowożytny aż do r. 1849. włącznie.

Aspiranci władający dokładnie językiem niemieckim, a mogący się nadto wykazać dobrem świadectwem dojrzałości ze szkół wyższych realnych wolni są od wstępnego egzaminu.

Po zadowalniająco ukooczonym 4letnim kursie wstępują uczniowie jako oficerowie do artyleryi lub do inżynieryi.

Aspiranci do obydwóch zakładów muszą mieć fizyczną zdolność wymaganą dla przyjęcia do wojskowego wykształcenia.

Kompetenci, którzy studya z wyszczególnieniem ukończyli, lub którzy warunkom przyjęcia w ogólności odpowiedzieli, których ojcowie atoli przedtem z odszczególnieniem się lub ku zadowolnieniu wojskowo służyli będą szczególnie uwzględnieni.

Podanie należy wnieść do państwowego Ministerstwa wojny najdalej do 16. lipca b. r. W takowem wyrazić należy o jakie miejsce i w którym zakładzie kompetuje się. Przy podaniach o przyjęcie do technicznej akademii należy zapodać i oddział (artyleryi lub inżynieryi); przyczem ale dodaje się, że w każdym oddziale liczba elewów jest unormowaną, a prośby li w obrębie granic takowego uwzględnione być mogą.

Petenci, którzy przyjęcia wyłącznie do jednego tylko oddziału uzyskać sobie życzą, muszą tę okoliczność w podaniu wyraźnie nadmienić.

Do podania załączyć trzeba:

I. Co do aspirantów:

a) metrykę urodzenia;

b) świadectwo szczepionej ospy, lub w miejsce tego potwierdzenie lekarskie o dokonanem szczepieniu;

c) świadectwo lekarskie o zdatności do przyjęcia do zakładu wojskowego, wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego, w którem to świadectwie ma być podany także wzrost aspiranta;

d) świadectwa z ukończonych studyów gimnazyalnych, a względnie realnych, włącznie ze świadectwem z 1. półrocza b. r. Ostatnie świadecwo musi być w każdym razie przedłożone.

II Co do petentów, a względnie ojców aspirantów:

a) urzędowe poświadczenie co do wojskowej lub innej rządowej służby, jakoteż możliwych specyalnych zasług;

b) urzędowe poświadczenie stosunków familijnych i majątkowych.

Z c. k. państwowego Ministerstwa wojny.

Lwów dnia 27. maja 1873.

(1544 2—3) **Obwieszczenie**

Nro. 24680. Wedle wykonania budowy dwów tam z faszyn dla regulacyi Wisły pod Przekopem i Dmytrowym, jakoteż wybrania przekopu w wyspie w środku rzeki położonej w ogólnej cenie fiskalnej 21939 złr. 51 ct. w. a., odbędzie się w c. k. starostwie Tarnobrzeskiem na dniu 26. czerwca 1873. r o godzinie 12. w południe publiczna licytacya.

Z powyższej kwoty fiskalnej przypada na budowy tamy pod Przykopem 8111 złr. 15 ct. w. a., na budowy tamy pod Dmytrowym 11505 złr. $43^1/_2$ ct. w. a. na wybranie przekopu 2322 złr. $92^1/_2$ ct w. a.

Warunki budowy można przeglądnąć w rzeczonem starostwie, gdzie także w powyższym terminie najdalej do godziny 12. w południe mają być wniesione oferty zaopatrzone w 5% wadyum.

Oferty po terminie oddane lub nie ułożone w przepisany sposób nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 26 maja 1873.

(1536 3–3) **Edykt**

Nro. 1840. Celem zaspokojenia sumy 20 złr. a. w. zpn przyznanej Mariem Grün od masy leżącej Wojciecha Wańczyka, rozpisuje c. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu ekzekucyjną publiczną licytacyę realności włościańskiej pod Nrm. 30 w Boguszowej położonej, która się odbędzie w gmachu c. k. sądu powiat. miejsko-delegowanego w Nowym Sączu w dwóch terminach, t. j. 11. i 18. czerwca 1873. każdym razem o godzinie 9tej rano, pod następującymi warunkami:

1. Ta realność sprzedaną będzie najwięcej ofiarującemu ryczałtowo w tym stanie w jakim się znajduje bez poręczenia za obszar i rubrykę dochodów.

2. Za cenę wywołania tej realności stanowi się wartość szacunkowa w ilości 1384 złr. w. a, a ta realność w wyznaczonych dwóch terminach niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie

3. Każden z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium w ilości 140 złr. w. a. To wadium ma być złożone albo w listach zastawnych, galicyjskiego towarzystwa kredytowego, lub w obligacyach rządowych na okaziciela opiewających z kuponami i talonami, biorąc takowe wedle kursu ostatniego w gazecie rządowej wiedeńskiej podanego. Wadium przez najwięcej ofiarującego złożone jeżeli w gotowych pieniądzach zatrzymanem będzie ku zaspokojeniu zobowiązań przez niego w moc niniejszych warunków licytacyjnych przyjętych, jeżeli zaś w obligacyach zwróconem mu będzie po złożeniu całej ceny kupna wedle ustępu 4., wadya zaś innych licytantów odbiorą ciż zaraz po ukończeniu licytacyi.

Opis i szacunek sprzedać się mającej realności znajdują się w tutejszo-sądowej registraturze, gdzie przejrzane lub odpisane być mogą.

Nowy Sącz, dnia 3. maja 1873.

(1537 3—3) **Edykt.**

Nro. 670. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu uwiadamia, na podstawie prawomocnej tu sądowej uchwały z dnia 4. października 1872. l. 5253, odbędzie się w tymże sądzie publiczna sprzedaż realności opisanych i oszacowanych w protokóle z dnia 8. września 1872. l. 5253., a mianowicie: połowy realności pod l. 8. w Kośmierzynie Jacka Proniuka własnej i połowy realności pod l. 61 w Kośmierzynie Kieryła Jurczaka własnej, celem zaspokojenia sumy 367 złr. a w. wraz z kosztami ekzekucyjnemi 3 złr. a. w. przyznanemi na rzecz Salamona Markusa Kleinera. Do przeprowadzenia tej publicznej sprzedaży wyznacza się termin na dzień 26. czerwca 1873. i na dzień 17. lipca 1873. każdą razą o godzinie 9. rano w zabudowaniu tu sądowym. Jako cenę wywoławczą ustanawia się cena szacunkowa, t. j. przy realności pod l. 8. kwota 363 złr. a. w., zaś przy realności pod l. 61. kwota 112 złr. a! w. Przed rozpoczęciem sprzedaży muszą chęć kupna mający jako zakład 10% od ceny wywoławczej złożyć. Warunki licytacyjne można w sądowem archiwum przejrzeć, lub w odpisie podjąć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Buczacz, dnia 2. maja 1873.

(1534 3—3) **Edykt.**

Nro. 5876. C k. sąd delegowany miejski powiatowy czyni wiadomem, iż w skutek rekwizycyi c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 31. grudnia 1872 r. l. 21.697 w drodze dalszej ekzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 17. października 1871. do l. 19.698, na zaspokojenie Berlowi Immerglückowi sumy wekslowej 52 złr. z procentem 6% od dnia 18. września 1871. przyznanych kosztów sądowych 5 złr. 75 ct., 3 złr. 2 ct., 10 złr. 57 ct., oraz kosztów ekzekucyjnych w kwocie 6 złr. 17 ct. odbędzie się ekzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej w Mogile pod l. 133. położonej dłużników Kaspra i Katarzyny Tyrków własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej protokołem de praes 17. lutego 1872. l 3 310. zastawniczo opisanej a protokołem de praes. 9 września 1872. do l. 18.188. exekucyjnie oszacowanej w trzech terminach na dniu 24. lipca, 25. sierpnia i 25. września 1873. r., każdą razą o godzinie 9. przed południem, na których to dwóch pierwszych terminach rzeczona realność tylko wyżej lub wedle ceny szacunkowej na trzecim i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Każdy chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi wadium w kwocie 205 złr. w. a. w gotówce lub w papierach prawnie na wadium służyć mogących według ich kursu, lecz nie wyżej wartości nominalnej. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze tutejszosądowej.

Kraków dnia 9. maja 1873

(1507 3—3) **Edykt.**

L. 20741. Lwowski c. k. sąd krajowy uwiadamia niniejszem Leę Bodek z miejsca pobytu niewiadomą, że dla niej z powodu prośby Aschera Bendel o wykreślenie prenotacyi kwoty 612 złp. na realności pod l. $175^3/_4$ pierwotnie na rzecz firmy „Löw Jolles et Comp." a wskutek cesyi tej firmy na rzecz Ley Bodek uskutecznionej jako nieusprawiedliwionej mianowano kuratorem p. adw. Dr. Schaffa ze substytucyą p. adw. Dr. Berlinera, któremu równoczesną uchwałę z wyznaczeniem terminu do usprawiedliwienia tej prenotacyi na dzień 1. lipca 1873 doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. kwietnia 1873.

(1527 2—3) **Edykt.**

Nro. 21868. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Majera Chelmera i Jakóba Meschulema Bardacha, że uchwałą z dnia dzisiejszego, w skutek prośby spadkobierców Alfreda Wolfa o wykreślenie prenotacyi sum 1000 rubli i 300 rubli w stanie biernym realności pod l. 228, 229, 230, 231, 232, 225, 226, 227, 233 i $494^1/_4$ uskutecznionej termin w myśl §. 48. ust. hipot. wyznaczono i doręczono tę uchwałę ustanowionemu równocześnie dla nich kuratorowi adw. Dr. Jekelesowi, ze zastępstwem adw. Waldmanna.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 17. kwietnia 1873.

(1512 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 907. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Jossel Sternberg przeciw leżącej masie po Olexym Kadrynciki pto 115 złr. z pn przymusowa sprzedaż gospodarstwa w Trubczynie pod l. kons. 15 położonej dnia 15. lipca 1873, 12. sierpnia 1873 a w razie nieudania się 9. września 1873 każdą razą o 9. godzinie z rana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 476 złr. w. a i każden chęć kupienia mający winien jest 10% takowej t. j. 50 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Z c. k. sądu powiatowego

Mielnica, dnia 23. marca 1873.

(1509 3–3) **Ogłoszenie.**

Nr. 7494. Antoni Fibich nominowany c. k. Notaryusz we Frysztaku, w obwodzie c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, wykonał przysięgę służbową dla c. k. Notaryuszy przepisaną, dnia 2. maja 1873.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 13. maja 1873.

(1503 3—3) **Edykt.**

Nr. 1694. C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że na zaspokojenie sumy 58 złr. m. k. czyli 60 złr. 90 ct. w a. z pn. przez p. Erazma Błockiego, przeciw Sarze i Ickowi Buchholz wywalczonej, odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 10. lipca 1873 o godzinie 10. z rana egzekucyjna licytacya realności l. 80w Bartatowie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej.

Wadyum wynosi 10 złr. w. a.

Warunki licytacyi w tutejszo sądowej registraturze przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, dnia 28. marca 1873.

(1552 2–3) **Edykt.**

Nro. 1457. C. k. sąd powiatowy w Ślemieniu podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 1. lipca, 2. sierpnia i 1. września 1873. każdą razą o godzinie 10. przed południem odbędzie się w sądzie publiczna, przymusowa sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod nr. 35 w Lachowicach położonego Józefa Dyducha własnego składającego się z trzech morgów gruntu i domu.

Wartość szacunkowa tej realności wynosi 230 złr w. a.

Bliższe warunki mogą być w Sądzie przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Ślemień dnia 22. maja 1873.

(1521 3—3) **Edykt.**

Nro. 3974. Złoczowski c. k. sąd obwodowy wzywa z powodu prośby *Małaszki Olejnik*, zamierzającej wejść w powtórne związki małżeńskie tejże nieobecnego męża Teodora Olejnika, gospodarza ze wsi Suszne powiatu Radziechowskiego, który będąc w roku 1866 w czynnej służbie wojskowej przy pułku liniowym hr. Gondrecourt Nr. 55, walczył w tymże roku na dniu 3. lipca 1866 przeciw Prusakom w bitwie pod Königgrätzem i tamże ciężko poranionym być miał, aby najdalej do roku pojawił się przed sądem tutejszym lub jakim innym sposobem dał o sobie wiadomość, gdyż w razie przeciwnym sąd przystąpi do uznania jego za zmarłego.

Złoczów dnia 9. kwietnia 1873.

(1588 3—3) **Konkurs.**

L. 11412. W okręgu galic. Dyrekcyi poczt są do obsadzenia trzy posady oficyałów z roczną pensyą 700 zł. i obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 600 zł.

Ubiegający się mają w drodze przepisanej swe podania należycie udokumentowane w przeciągu czterech tygodni wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

C. k. galic. Dyrekcya poczt.

Lwów dnia 2. Czerwca 1873.

Concurs.

Z. 11412. Im Bereiche der galizischen Postdir. sind drei Postoffizialsstellen mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. und der Verpflichtung zum Erlage von 600 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche binnen vier Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

K. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 2. Juni 1873.

(1582 3–3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr 445. Pr. Celem obsadzenia opróżnionej przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze posady pomocnika woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania najdalej do dnia 30. czerwca 1873 włącznie do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Samborze wnieść i w podaniu udowodnić, że jako byli wojskowi, w cywilnej służbie rządowej już pozostają, lub na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. Grudnia 1853. r. jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej są prenotowani, lub też wedle ustawy z dnia 19. Kwietnia 1872 r. D. u. P. Nr. 60. w certyfikaty są zaopatrzeni.

Umiejący czytać i pisać mają pierwszeństwo.

Z Prezydyum sądu obwodowego.

Sambor dnia 31. maja 1873.

(1566 3—3) **Kundmachung.**

Zl. 8595 Zur Besetzung der beim Magistrate der Landeshauptstadt Czernowitz erledigten Magistratrathsstelle mit dem Jahresgehalte von 1600 fr. wird der Konkurs anf 6 Wochen vom dritten Einschaltungstage in das betreffende Zeitungsblatt angerechnet, hiemit ausgeschrieben.

Zur Erlangung dieser Stelle ist im Sinne des §. 53 des Gemeindestatutes nachzuweisen:

1. Ein Lebensalter von nicht mehr als 40 Jahren.

2. Unbescholtenheit des Lebenwandels.

3. Die für den Staatsdienst zur politischen Geschäftsführung vorgeschriebene Prüfung.

5. Die Kenntniß der deutschen und mindestens noch einer Landessprache.

Bewerber um diese Konzeptsbeamtenstelle haben, falls sie in einer öffentlichen Bedienstung sich befinden, ihre Kompetenzgesuche durch die vorgesetzte Behörde, sonst aber unmittelbar an das Magistratspräsidium in Czernowitz zu überreichen.

Vom Stadtmagistrate.

Czernowitz am 21. Mai 1873.

(1525 1—3) **Kundmachung.**

Z. 7049. Mit 1. Juni 1873 tritt in der Ortschaft Bieńczyce, Bezirkshauptmannschaft Krakau ein Postamt in Wirksamkeit, welches sich mit dem Brief und Fahrpostdienste, dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte befassen und seine Verbindung mittelst der täglich verkehrenden Bothenfahrten zwischen Krakau und Bieńczyce in nachstehender Weise unterhalten wird.

Von Bieńczyce um IX Uhr 20 M. VM.
In Krakau Bahn um X Uhr 10 M. VM.
Influirt zum Zuge Nr. 3 nach Lemberg.
Von Krakau Bahn täglich 1 Uhr NM.
In Bieńczyce täglich 1 Uhr 50 M. NM.
Fahrt von Krakau ab nach Ankunft des Zuges Nr. 3 aus Wien.

Zum Bestellungsbezirke des Postamtes Bieńczyce werden die Gemeinden Batowice Bieńczyce, Czyżyny z Łęgiem, Grębałów, Kantarowice, Lubocza, Mistrzejowice, Mogiła, Racibarowice, Zastów und Żesłowice einverleibt.

Die Entfernung zwischen Bieńczyce und Krakau wird mit $1^2/_8$ Meilen festgesetzt.

Das Maximalgewicht der bei dem Postamte in Bieńczyce aufzunehmenden Fahrpostsendungen wird mit 25 ℔ festgesetzt, es müssen jedoch auch schwerere bei dem Postamte Krakau Stadt mit der Bahn oder einer andere Postgelegenheit einlangenden Fahrpoststücke befördert werden, in so weit es ihr Volumen und die Tragfähigkeit des Wagens zuläßt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galizischen Post-Direction.
Lemberg, am 10. Mai 1873.

Obwieszczenie.

L. 7049. Z dniem 1. czerwca 1873 wchodzi w życie urząd pocztowy w Bieńczycach powiat krakowski, który się zajmywać będzie przyjmowaniem listów zwykłych i wartościowych tudzież przekazów pocztowych, zaś komunikacyę swą utrzymywać będzie za pomocą codziennych jazd posłańczych między Krakowem i Bieńczycami w następującym porządku:

Z Bieńczyc o godz. IX m. 20 rano.
do dworca kolei w Krakowie o godzinie X m. 10 rano.
Łączy się z pociągiem Nr. 3 do Lwowa.
Z dworca kolei w Krakowie codziennie o g. 1 po południu.
Do Bieńczyc codziennie o godz. 1 min. 50 popołudniu.
Odchodzi z Krakowa po przybyciu pociągu Nr. 3 z Wiednia.

Do okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Bieńczycach wcielają się następujące gminy:

Batowice, Bieńczyce, Czyżyny z Łęgiem Grębałów, Kantarowice, Lubocza, Mistrzejowice, Mogiła, Racibarowice, Zastów i Żesłowice.

Odległość między Bieńczycami a Krakowem oznacza się na $1^2/_8$ mili.

Posyłki wartościowe przyjmują się w urzędzie pocztowym w Bieńczycach tylko do 25 ft. wagi pojedyńczej sztuki, jednak cięższe przesyłki wartościowe nadchodzące koleją żelazną albo inną jazdą do urzędu pocztowego w Krakowie miasto, będą dalej odsyłane, o ile ich objętość i konstrukcja wozu na to zezwolą.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 10. maja 1873.

(1568 1—3) **Edykt.**

Nro. 5988. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa w skutek prośby Maryi Wojciechowskiej depra. 8. maja 1873. l. 5988. tego ktoby miał w ręku zgubiony kwit zastawniczy na trzy sznurków korali w szacunkowej wartości 70 złr. w. a. przez Tarnopolską filię galic. akcyjnego banku hipotecznego wystawiony dto. 23. października 1872. Nr. 1204. z terminem zwrotu 23. grudnia 1872. pożyczonej na ten zastaw Maryi Wojciechowskiej kwoty 50 złr. w. a. — ażeby ten kwit zastawniczy w przeciągu roku sądowi przedłożył, gdyż inaczej po upływie tego terminu kwit ten za nieważny uznany zostanie.

Tarnopol dnia 12. maja 1873.

(1569 1—3) **Edykt.**

Nro. 6245. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem Annę Śmirzyc, że pod dniem 13. maja 1873. do l. 6245., przeciw niej Mechel Grosstern wniósł prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 22 złr. w. a. i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu jej, dla niej na jej koszta i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie p. adw. Dr. Schmidta, z zastępstwem p. adw. Dr. Mantla, którem też wydany nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto wspomnianą Annę Śmirzyc, by ustanowionego kuratora należycie poinformowała lub innego zastępcę mianowała, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sama sobie przypisze.

Tarnopol dnia 14. maja 1873.

(1571 1—3) **Obwieszczenie**

Nro. 1906. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonych przez Rozalię Nagelstein sum wekslowych 200 złr. i 450 złr. z p. n., sprzedany zostanie w drodze publicznej licytacyi grunt Sobka Jasiewicza w Tuczempach, pod l. sub. rep. 87 położony do 3. morgów obejmujący i na 200 złr. oszacowany, w 2 terminach, a to: na dniu 9. lipca 1873. i na dniu 13. sierpnia 1873, a to każdą razą o godzinie 10. przed południem w zabudowaniu sądowym Warunki licytacyjne, jako też akt zajęcia, opisania i oszacowania powyższego gruntu są w tutejszosądowej registraturze do przejrzenia.

Jarosław dnia 22. marca 1873.

(1573 1—3) **Edykt.**

Nro. 5382. C. k. sąd powiatowy w Horodence podaje niniejszem do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Axla a względnie prawonabywcy tegoż, Mojżesza Pinelesa i Lipy Vogla przeciw masie śp. Berla Hartensteina a względnie spadkobiercom tegoż pto 400 złr. konw. mon. ku ściągnięciu tej wierzytelności z. p. n. egzekucyjną sprzedaż $^5/_6$ części realności pod l. 125 w Horodence sytuowanej, do pomienionej masy dłużniczej należącej dozwoloną została, która w dniach 2. lipca, 4. sierpnia i 3. września 1873. się odbędzie

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 825 złr. w. a. a do licytacyi przystępujący mają $10^0/_0$ ceny szacunkowej jako wadyum złożyć.

Resztę warunków można w registraturze sądowej przejrzeć.

Oraz zawiadamia się wierzycieli hipotecznych Josla Rozenbauma, Hersza Leibę Schütza, Majera Jurmana i Dawida Spirera, z życia i miejsca pobytu nieznajomych, że że im kuratora w osobie Hersza Szercera postanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.
Horodenka dnia 29. marca 1873.

(1574 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 2098. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Leopolda Badubia przeciw Wa ylowi Huska pto 44 złr. 66 ct. w. a. z p. n., przymusowa przedaż realności w Babińcach ad Krzywcze pod nr. kons. 6. położonej, dnia 26. sierpnia 1873. i 23. września 1873. r., a w razie nieudania się 21. października 1873., każdą razą o 9. godzinie z rana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 200 złr. w. a., i każden chęć kupienia mający, winien jest $10^0/_0$ takowej tj. 20 złr. w. a., do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi, mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Z c. k. sądu powiatowego.
Mielnica dnia 26. maja 1873.

(1604) **Kundmachung.**

Z. 3171 1011. Von Seite der k. ung. Berg-Direction in Marm. Sziget wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, das zur Deckung des Photogen-Bedarfes für die Zeit vom 1. Juli 1873 bis Ende Juni 1874 mit 27685 Pfund welcher Bedarf jedoch nach Umständen erhöht, oder auch auf ein Drittel herabgesetzt werden kann, bei dem k. ung. Domänenamte in Sziget am 18. Juni 1873 Vormittag eine Offertverhandlung werden wird.

Dem schriftlichen Offerte ist ein $10^0/_0$ges Reugeld im Baarem oder Staatsobligationen nach dem Börsenkurse, mit $10^0/_0$ Abschlag anzuschließen, welches dem Lieferungs-Unternehmer in die Caution eingerechnet wird.

Die näheren Lizitations- zugleich Vertragsbedingnisse können bei dem Szigeter k. ung. Domänen Amte, der Registratur der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg und bei der k. ung. Bergwerksproducten Verschleiß-Direction in Pest eingesehen werden.

M. Szigeth den 28. Mai 1873.

(1606 1—3) **Edykt.**

Nr. 12285. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25. lipca 1871 Nr. 96 D. u. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Józefa Trusza z 18. maja 1872 do l. 2266 poleconem zostało Niżankowieckiemu c. k. sądowi powiatowemu, ażeby tenże wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego dla realności pod Nr. kons. 241. wraz z ogródkiem pod Nr. ^{112}st./$_{415}$n. w Niżankowicach położonej Józefa Trusza własnej, który to projekt w tymże c. k. sądzie przejrzanym być może a od dnia 1 lipca 1873 za księgę gruntową uważanym będzie; również oznajmia się, że od dnia 1. lipca 1873 nowe prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte ograniczone na innych osób przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zamiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego, przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały; ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Niżankowicach swoje oznajmienie do dnia 1. grudnia 1873 tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które ne mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Z c. k. sądu krajowego wyższego.
Lwów dnia 28. maja 1873.

(1610 1—3) **Edykt.**

Nr. 1926. Civ. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Marcina Szczeptyckiego jako spadkobiercę Marcina Stanisława Szczeptyckiego, że przeciw niemu p. Karolina Sobolewska o wyextabulowanie ze stanu biernego $^5/_{48}$ części dóbr Staniemierza zaintabulowanych Dom. 3. pag. 380. no. 21. on. uchwały byłego c. k. sądu szlacheckiego we Lwowie pod dniem 2. marca 1873 l. 1926 pozew wniesła i o pomoc sądową prosiła w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 9 czerwca 1873 o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Marcina Szeptyckiego jest nie wiadome przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego Dr. Mijakowskiego ze substytucyą adw. krajowego Dr. Billeta za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub nareszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 5. marca 1873.

(1611 1—3) **Edykt.**

L. 1927. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem edyktem p. Marcina Antoniego Szeptyckiego jako spadkobiercę po ś. p. Marcinie Stanisławie Szeptyckim, że przeciw niemu p. Karolina Sobolewska o wykreślenie ze stanu biernego $^5/_{48}$ części dóbr Staniemierza ciążącej dom 264 pag 394 w 16 on prenotacyj prawa do ruchomości po Grzegorzu Szeptyckim pod dniem 2. marca 1873 l. 1927, pozew wniesła i o pomoc sądową prosiła, wskutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 9. czerwca 1873 o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Marcina Antoniego Szeptyckiego jest niewiadome przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. krajowego Dr. Mijakowskiego ze substytucyą adwokata krajowego Dr. Billeta za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub nareszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 5. marca 1873.

(1612 1—3) **Edykt.**

Nr. 1928. Civ. C. k, sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Marcina Antoniego dw. im. Szeptyckiego jako uznanego spadkobiercę po Marcinie Stanisławie Szeptyckim że przeciw niemu p. Karolina Sobolewska pod dniem 2. marca 1873 r. do l 1928 o wykreślenie ze stanu biernego $^5/_{48}$ części dóbr Stanimierza zaintabulowanej Dom. 3. pag 391 n. 11 on. uchwały byłego c. k. sądu szlacheckiego lwowskiego w przedmiocie administracyj rzeczonych dóbr pozew wniesła i o pomoc sądową prosiła w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 9. czerwca 1873 o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Marcina Antoniego dw. im. Szeptyckiego jest nie wiadome przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania pozwanego na jego koszt i niebespieczeństwo tutejszego adwokata krajowego Dr. Mijakowskiego ze substytucyą adw. krajowego Dra. Billeta za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub nareszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł w ogóle zaś aby wszelkich możecnych do obrony środków prawnych użył w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 5. marca 1873.

(1613 1—3) **Edykt.**

Nr. 1929. Civ. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p Cyrylę Aleksandrowiczową że przeciw niej p. Karolina Sobolewska pod dniem 2. marca 1873 r. do l. 1929 o wykreślenie ze stanu biernego $^5/_{48}$ części dóbr Pohorylec intabulowanej Dom. 3. pag. 395 n. 2 i pag. 396 n. 6 on. tudzież Dom. 268 pag. 305 n. 47 i 51 on. sumy 10,000 zł. polsk. pozew wniesła i o pomoc sądową prosiła w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 9. czerwca 1873 o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p. Cyryli Aleksandrowiczowej jest nie wiadome przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania pozwanej na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego Dr. Mijakowskiego ze substytucyą adw. krajowego Dr. Billeta za kuratora nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwaną, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama się zgłosiła, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub nareszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniosła w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 5. marca 1873.

(1614 1—3) **Kundmachung.**

Z. 4888. Vom k. k. Bezirksgericht zu Peczeniżyn wird zur Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der dem Boruch Krauthamer zuerkannten Forderung v 26 fl. 60 kr. Gerichts & Executionskosten pr 1 fl. 76 kr. 44 kr. 4 fl. 93 kr. und 4 fl. ö W. und der nunmehr mit 4 fl. 72 kr. ö. W. zuerkannten Exekutionskosten die exekutive öffentl. Veräußerung der der 1 M der Stefan Holowaty gehörigen in Markowka unter Nr. 4. gelegenen auf 100 fl. ö. W. geschätzten Grundwirthschaft gemäß der in Akten erliegenden Lizitationsbedingniße bewilligt, und hg. am 23. Juni, am 23. Juli und am 25. August 1873 jedes mal in der Vormittägigen Amtsstunden vorgenommen werden wird.

Peczeniżyn, den 31. Dezember 1872.

(1616 1—3) **Edykt.**

L. 13861. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem panią Julię br. Horochową, że przeciw tejże i Eustachemu br. Horochowi, Alfons Grafczyński o zapłacenie sumy wekslowej 650 zł. na dniu 5. sierpnia 1871 do l. 15062 wniósł pozew, w załatwieniu którego wydany został nakaz płatniczy z d. 8. sierpnia 1871 l. 15062.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p. Julii br. Horochowej nie jest wiadomem przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanej na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adw. Dr. Stycznia kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby z wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi doniosła w ogóle zaś aby wszelkich do obrony środków prawnych użyła w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiała.

Kraków 4 czerwca 1873.

Z drukarni E. Winiarza.